

DIARI DE SESSIONS

C O R T S V A L E N C I A N E S

X Legislatura

Número 8 • 2019

Sessió plenària realitzada el dia 18 de setembre de 2019

Presidència del Molt Excel·lent
Senyor Enric Morera i Català

SUMARI

(Comença la sessió a les 10 hores i 5 minuts)

Compareixença del conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, senyor Rafael Climent González, per a informar sobre les línies generals que durà a terme la conselleria en la present legislatura, sol·licitada a petició pròpia (RE número 2.051) 218

Intervencions de la diputada senyora Ana María Cerdán Martínez (GP Vox Comunidad Valenciana) i dels diputats senyor Tony Woodward Poch (GP Ciudadanos), senyor Felipe Javier Carrasco Torres (GP Popular), senyor Ferran Martínez Ruiz (GP Unides Podem), senyor Josep Ramon Nadal Sendra (GP Compromís) i senyor José Chulvi Español (GP Socialista).

Compareixença de la consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica, senyora Mireia Mollà Herrera, per a informar sobre les línies generals de la política que durà a terme la conselleria en la present legislatura, sol·licitada a petició pròpia (RE número 1.861)..... 240

Intervencions dels diputats senyor José Luis Aguirre Larrauri (GP Vox Comunidad Valenciana) i senyor Emigdio Tormo Moratalla (GP Ciudadanos), de les diputades senyora Elisa Díaz González (GP Popular), senyora Beatriz Gascó Verdier (GP Unides Podem) i senyora Graciela Noemí Ferrer Matvieychuc (GP Compromís) i del diputat senyor David Calvo Alfonso (GP Socialista).

Compareixença del conseller de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat, senyor Arcadi España

**García, per a informar sobre les línies polítiques
generals a desenvolupar durant aquesta legislatura,
solicitada a petició pròpia (RE número 1.797).....** 265

Intervencions de la diputada senyora Rebeca
Serna Rosell (GP Vox Comunidad Valenciana), dels
diputats senyor Carlos Pablo Gracia Calandín (GP
Ciudadanos) i senyor Miguel Barrachina Ros (GP
Popular) i de les diputades senyora Estefanía Blanes
León (GP Unides Podem), senyora Belén Bachero

Traver (GP Compromís) i senyora Sandra Martín
Pérez (GP Socialista).

(S'alça la sessió a les 19 hores)

Relació de diputats i diputades assistents a la sessió

de softwares, és a dir, de modernització, més de quatre-centes deu empreses del nostre territori.

Però això ho hem fet en 2019, són números calents. Però també ho vam fer en 2018 i també ho vam fer en 2017 i vam començar en 2016. Hem canviat el model poquet a poquet. Ara treballem per la indústria, abans sembla ser que la millor política industrial era aquella que s'ignorava, que es jugava des de la virtualitat i que s'apanyara tot, tot l'empresarial com li donara la gana. Ara ací tenen un govern que està al costat dels sectors productius, que treballarà en companyia d'ell i ho farà amb eixa política de baix cap a dalt, per a construir, torne a repetir, eixa societat inclusiva i igualitària on no es quede ningú darrere, que és la que vol el govern del Botànic.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Compareixença de la consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica, senyora Mireia Mollà Herrera, per a informar sobre les línies generals de la política que durà a terme la conselleria en la present legislatura, sol·licitada a petició pròpia (RE número 1.861)

El senyor president:

Amb estes paraules, finalitzem el primer punt de l'ordre del dia i passarem al segon, que és la compareixença de la consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica per a informar sobre les línies generals de la política que durà a terme.

Té la paraula l'honorable consellera Mireia Mollà.

Donem la benvinguda a tot l'equip de la conselleria.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

Gràcies.

Bon dia a tots i totes.

És per a mi un honor formar part d'este renovat govern del Botànic. Un honor dirigir la Conselleria d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica. I un honor compartir estes responsabilitats amb un equip de directors generals i secretaris autonòmics valents i valentes, amb el cabet a la faena.

Senyories, ens trobem en estat d'emergència climàtica. És evident que aquest serà el fil argumental de la meua compareixença per multitud de raons. És evident que el govern

nascut del Botànic II tenim una clara i nítida implicació en interpel·lar-nos totes i tots, institucions, poders públics, teixit social i empresarial, societat en el seu conjunt i en totes les seues expressions –associades, col·lectives, individuals–, sobre la situació que afrontem de crisi climàtica.

És evident que la mateixa nomenclatura de la conselleria que tinc l'honor de dirigir té la responsabilitat de canalitzar i fer efectiva eixa tasca d'implicació transversal, de normativitzar sobre les nostres competències pròpies per mitigar els efectes del canvi climàtic i desenvolupar i executar eines de transició ecològica, d'assenyalar i aportar claus a desenvolupar en el conjunt de decisions que afrontarem en els propers anys sobre els models de convivència i supervivència socials i econòmics que estem i podem arribar a assumir, enfront de la petjada o impacte que generem als nostres entorns de vida.

Perquè, senyories, parlar d'entorns de vida és parlar de projectes de vida. Parlar d'emergència climàtica i com estem disposat a afrontar-la, sense negacionismes ni irresponsabilitat, és estar disposats a fer canvis profunds en la nostra realitat quotidiana sobre el que pensem i dissenyem per al present i per al futur, renunciar a vells esquemes de desenvolupament urbà, de mobilitat, de consum, de fonts finites, de generació de contaminants i de residus, i fer-ho des de l'obligació política i institucional que ens han encarregat les persones, situant-nos en l'epicentre de la presa de decisions. És evident, doncs, que el Consell teníem l'obligació moral i la responsabilitat institucional de declarar l'emergència climàtica.

Però, senyories, em van a permetre introduir en la meua compareixença els últims episodis viscuts a la comunitat. Les pluges i desbordaments patits en molts municipis, que han arrossegat vides humanes i milers de danys, fonamentalment en la Vall d'Albaida i la Vega Baja, han de tindre hui una presència destacada en les intervencions.

Per això, voldria començar donant el condol a les famílies; la solidaritat amb tots els afectats, amb tots els pobles afectats, veïns i veïnes; agraïment als serveis d'emergència. També, demanar-nos, a tots i totes, a totes les administracions, la urgència en valorar i reparar els danys. Ahir me passaven una primera valoració d'Agroseguro i el final de les conclusions era demolidor, amb una frase ho il·lustre: «La DANA ha sido de tal magnitud de intensidad que no tiene precedentes en la serie histórica.» Centeners de milions d'euros desapareguts amb estos danys.

Però, miren, vaig a introduir un element: la importància de projectar el futur immediat. L'emergència climàtica ha sigut anomenada en estos dies moltíssim –de fet, avui també–, però jo ho il·lustrava estos dies amb un tuit de l'Aemet que diu clarament: «Tres históricos récords de precipitación diaria en el mismo año, en tres meses diferentes. Lluvias muy fuertes o torrenciales en tres días, flanqueados por extensos períodos de casi cuatro meses sin casi una gota de agua.» Eixa és la radiografia. La tensió climàtica és evident i va a ser recurrent i ara ens ha posat a prova.

Tindrem temps per parlar de tot açò, dels danys i les mesures d'urgència a prendre i també del futur, per exemple, de com volem programar el pla d'aigües de la Vega Baja per a dissenyar i coordinar-nos en les accions que hem de prendre de forma immediata.

Senyories, ens trobem en un moment clau de la nostra història. El canvi climàtic és un dels principals reptes als quals s'enfronta la societat i la principal amenaça per a la nostra pròpia supervivència.

Tal i com reflecteix l'últim informe del grup intergovernamental d'experts sobre el canvi climàtic, l'escalfament del planeta és inequívoc, progressiu i amb una clara influència humana. L'impacte que generem les persones és la principal amenaça per a la salut i per a totes les formes de vida del planeta.

I és, des de la nostra responsabilitat com desencadenants del efectes amb que ens trobem, des d'on hem d'actuar. Nosaltres hem causat l'acceleració en l'escalfament global. Nosaltres hem causat les sequeres, cada vegada més extremes, la pujada dels nivells del mar i els oceans i els desplaçaments, a causa de la desaparició de terres que es traga l'aigua, de milers de persones que són els refugiats climàtics.

Som especialment sensibles front al canvi climàtic però formem part, el País Valencià, del vergonyós lideratge, com al conjunt de l'estat, del major augment de les emissions de gasos d'efecte hivernacle de tota la Unió Europea. Així, sent nosaltres els responsables dels devastadors efectes, nosaltres som els que hem d'actuar.

Des del govern del Botànic així ho hem entès. I és precisament per això perquè el Consell va decidir declarar l'estat d'emergència climàtica a la Comunitat Valenciana, assumint com a pròpia la responsabilitat d'abordar la crisi ecològica i l'enorme canvi que s'esdevé necessari, liderant l'acció al territori valencià des de les competències pròpies.

Des d'una primera legislatura on hem posat el rescat social i la promoció de projectes de vida digna a l'epicentre de les nostres polítiques, ara continuem fent-ho però salvaguardant i generant, a més, entorns de vida digna. Són polítiques inseparables.

Senyories, quantes vegades hem afirmat que la màxima de la política era deixar un món un poc millor, com ens el trobarem, als nostres fills o filles? Quantes vegades ens hem fet eixa pregunta? Si ho hem fet? Els tinc que dir que no. Per diversos motius, perquè són precisament eixes noves generacions de joves i el futur de la nostra societat qui des de col·lectius socials, des de la societat civil, s'uneixen per recordar-nos que no podem continuar furtant-los el futur.

És lloable, de fet, la pressió que està exercint la nostra joventut des de moviments com Fridays for Future ací i arreu del món –tot el meu suport, per cert–. I és que el nostre deure és complir amb les seues expectatives, no podem furta-los el futur ni el de les generacions que estan per vindre. *(Aplaudiments)*

Però miren, senyories, és dur expressar-ho però ja hauríem d'assumir amb tota la crueta i vergonya del món que ja ens hem apropiat de marges vitals dels nostres fills i filles. Els efectes que hem generat fins ara van a condicionar-los el hui i el demà.

De fet, hem comés moltes errades. Hem tractat amb igualtat totes les fases de l'advertència, repartint culpes sense assumir on i qui estaven generant els focus del problema. I no complirem amb els objectius, si passada de l'advertència

a l'emergència, repartim per igual les accions de mitigació. El 10 % de la població concentra el 50 % de les emissions de CO₂ i, per tant, ahí és on devem d'actuar, allà on es concentra la major pressió climàtica.

Per això l'actual govern ha sigut concebut des de la ferma convicció que des de la construcció d'un model productiu més responsable es creen sinèrgies i es creen oportunitats, una manera de respectuosa de relacionar-nos amb els recursos naturals per allargar-los la vida, allargant-nos-la així a nosaltres mateixos. I radica ací la major concentració d'impliació en les accions de mitigació: als centres de producció, als nuclis majors de consum de recursos, a les grans ciutats.

On guanyem tots, des de la utilització de les energies més netes i que produïm a casa com és el sol, la força de l'aire, etcètera; a la reutilització i el reciclatge; a la innovació; això ha de poder crear nous llocs de treball. Volem fórmules que generen treball sostenible, riquesa i benestar col·lectiu des de la perspectiva de l'emergència climàtica.

I requerirà d'un gran pacte social, d'un contracte ecològic, que genere sinèrgies i iniciatives, majors on es projecten, precisament, eixos majors consums d'energia i emissions, per tant, on es generen més índexs, també, d'ocupació i producció.

A la presa de possessió del càrrec ja vaig dir –i crec que cal recordar-ho–: el canvi climàtic, l'estat d'emergència comporta, precisament, canvis socials. La lluita contra el canvi climàtic representarà la lluita social més important del segle XXI.

Però, senyories, jo no vinc ací a teoritzar –això ja s'ha fet prou, de vegades s'ha obviat massa– ni a projectar científicament aquesta legislatura. Perquè això ja ho fan magistralment els que, per cert, han d'acompanyar-nos en les decisions polítiques i de gestió, han de ser els nostres aliats necessaris –fa un temps eren els *agoreros*, els que *iban en contra del progreso*– no deixen de ser científics que ens ho han advertit i han d'estar al nostre costat. *(Aplaudiments)*

Vinc a programar i a actuar. Una de les principals eines de treball –com no podria ser d'una altra manera– és l'Estratègia Valenciana de Canvi Climàtic. Durant la passada legislatura s'ha elaborat esta estratègia que fixa en tres principals objectius, que precisament són els establerts per la Unió Europea: Rebaixar les emissions de gasos d'efecte hivernacle, augmentar l'ús i penetració de les energies renovables i millorar el grau d'eficiència energètica.

Una estratègia que lluny de quedar-se en la vaga declaració d'intencions marca actuacions concretes de mitigació, adaptació i investigació, així com objectius quantificables –que això ens ho haurem de recordar de dintre d'uns quants anys– com és el de reduir el 40 % les emissions contaminants en 2030 i el 100% de l'energia provinga de fonts netes en 2050. Encara estarem en 2030 i en 2050 per a vore si hem complit amb estos objectius.

Amb l'estratègia desenvolupada, ara és el moment d'impulsar la llei valenciana de canvi climàtic i transició ecològica, dins del marc del Pla nacional integral d'energia i clima, per avançar en la descarbonització de l'economia. Una llei que serà integradora, que busca involucrar a la ciutadania,

generar una actitud crítica i transformadora per a la ciutadania, per a les administracions públiques a través, tots, de l'educació ambiental.

Una llei que fomentarà la gestió democràtica i comunitària de l'energia impulsant la producció i distribució d'energia renovable conjuntament amb les entitats locals i societat civil i empresarial. Una llei que és transversal perquè la situació d'emergència climàtica ha de ser tinguda en compte en el disseny, desenvolupament i aplicació de les polítiques públiques d'indústria, transport, territori, urbanisme, habitatge, medi ambient, ocupació, salut, recerca i desenvolupament.

Una llei que té com a principal principi bàsic garantir la justícia social en el procés de transició ecològica –açò és important– reduint la vulnerabilitat d'aquells actors socials més sensibles als impactes del canvi climàtic i aquells altres als quals aquesta transició pot afectar en major grau.

Treballarem, també, en el disseny d'una fiscalitat climàtica justa amb els principis de l'estratègia i de la pròpia llei que desenvoluparem, justa amb els principis d'implicació en la mitigació. Crearem una ferramenta útil com l'agència valenciana del canvi climàtic per a fer el desplegament de la llei i per aportar coneixement.

Estarem presents en tots els fòrums internacionals escoltant i participant dels debats científics i atraient fons i finançament per a inversions en programes d'adaptació al canvi climàtic i la transició ecològica. Ajudarem a fer este camí a tots els agents participants d'aquest horitzó d'oportunitats que ja s'endevina únic i inajornable, no sols dirigint estratègies i normatives generades amb participació i coneixement, sinó també amb recursos.

Farem normativa i és que no solament farem la llei de canvi climàtic i transició ecològica, impulsarem altres com la llei de contaminació lumínica. Aportarem coneixement perquè donarem suport a la investigació en energies renovables, imprescindible si volem avançar en aquesta lluita en què espere els trobaré a tots i totes del meu costat. Aquest, de fet, és un dels grans objectius marcats per la Unió Europea i nosaltres volem que la Comunitat Valenciana siga un exemple i contribuïska de manera positiva.

I com els deia, trobarem i gestionarem recursos, millorarem l'estructura administrativa interna que permeta una gestió més eficient de les ajudes europees de projectes en energies renovables.

Però, per a fer una efectiva transició ecològica, hem de partir de respostes a preguntes que ja són recurrents i que ens hem negat ja massa temps des de les institucions. De tindre una clara visió de la situació, de que partim per ser realistes i eficaços en els objectius que pretenem aconseguir. Hem de tindre un diagnòstic de la situació actual quant a ús de renovables i empremta de carboni, necessitem revisar objectius plantejats en els diferents plans i estratègies de forma transversal en el conjunt de la Generalitat.

Nosaltres haurem de ser també principals protagonistes com a administració, de fet dins de la declaració d'emergència climàtica s'estableix l'objectiu de fer de la Generalitat Valenciana una institució neutra en emissions per a 2025. I ho haurem de fer amb un acord marc de subministrament

d'energia elèctrica en els punts de consum de l'administració de la Generalitat, les seues entitats autònomes i ens del sector públic i empresarial i fundacional de la Generalitat, desenvolupant alhora un pla d'estalvi i eficiència energètica.

O, per exemple, fomentant l'elaboració de plans de mobilitat segura i sostenible en els centres de treball que compten amb un mínim de 500 persones al servei del sector públic de la Generalitat amb l'objectiu de reorientar les pautes de mobilitat actual cap a escenaris de major sostenibilitat ambiental.

Sabem que no hi ha fronteres, ni tan sols administratives, i per això la col·laboració amb altres administracions es clau per establir sinergies i tindre una visió completa de les actuacions a diferents nivells per complementar, enfortir i coordinar les actuacions. Col·laborarem amb diputacions i ajuntaments per a desenvolupar la lluita contra el canvi climàtic proposant un marc conjunt de subvencions.

Enfortirem les relacions amb la Oficina Española de Cambio Climático i amb les administracions competents d'altres autonomies per coordinar i col·laborar, a nivell estatal, en la lluita contra el canvi climàtic. Treballarem en plataformes europees i internacionals per donar visibilitat a les actuacions implantades al territori valencià i per a conèixer models exitosos d'altres geografies, treballant en xarxa. Així com identificar línies de finançament en estes iniciatives. Necessitem idees que funcionen en altres llocs, valen i els hem d'aportar mitjançant recursos.

Els deia, la societat del coneixement serà una aliada tècnica necessària i, per això, impulsarem la investigació i innovació junt a les universitats valencianes amb línies pròpies. Perquè ara, de fet, no tenim totes les respostes a tots els fenòmens que viurem.

No hi ha aquí, ni on ni quant, que puga quedar-se al marge, en tots els llocs –ja els he parlat dels grans– i fins i tot dels xicotets. Treballarem per impulsar les renovables al món rural i en el sector agrícola i ramader que permeta més ajudar front al despoblament rural. Establirem ajudes per actuacions destinades a millorar l'eficiència en el consum d'energia i aigua en el món rural i la implantació d'energies renovables, també per a l'agricultura.

Durem a terme projectes que permeten la generació d'energia a través de la gestió de residus. Instal·larem energies renovables a les plantes de residus per a generar un millor aprofitament energètic. Impulsarem la transició ecològica a la gestió de les aigües depurades. Realitzarem, de fet, el càlcul de l'empremta de carboni en l'activitat de depuració d'aigües residuals de la Comunitat Valenciana i promourem la seua reducció.

Proposarem –com no pot ser d'una altra manera– i impulsarem una transició ecològica a la indústria. Col·laborarem amb la conselleria d'economia per a fomentar les inversions en eficiència energètica i energies renovables en el sector industrial però posarem en marxa plans específics de transició ecològica a les indústries més contaminants. Impulsarem, junt a la conselleria d'obres públiques, plans de mobilitat sostenible.

Recolzar i exigir a la indústria una reducció de les emissions a l'atmosfera; recolzar als ajuntaments en les polítiques

de mobilitat urbana sostenible; col·laborar en la millora de la contaminació atmosfèrica, lumínica, acústica; gestionar eficientment els nostres recursos i residus que generem; cal que siguin objectius polítics de primer ordre. De fet, una de les màximes prioritats per a la conselleria és continuar amb el model de canvi a la gestió de residus.

Es tracta de desenvolupar operativament el revisat Pla Integral de Residus de la Comunitat Valenciana, basat en els principis de l'economia circular i que té a vore amb els principis de prevenció, autosuficiència, proximitat, així com la responsabilitat ampliada del productor i la jerarquia de gestió.

Suposa, efectivament, la transició cap a un nou model, d'acord amb les opcions de gestió de residus prevalents a la normativa estatal i europea, prioritzant i primant la prevenció en la generació, la reducció en l'origen, la preparació per a la reutilització i un reciclatge de qualitat.

Cal virar la gestió de residus cap a mecanismes on siga prevalent, en tot cas, la jerarquia de gestió de residus: Reducció, reutilització abans que reciclat i resta. Cal demostrar que un model de gestió de residus domèstics sense incineració, tal i com marca el pla integral, és viable.

Cal incentivar a través d'una fiscalitat positiva la reducció, la reutilització i el reciclatge de qualitat. Que aquell que actue en estes línies de gestió tinga majors estímuls que qui no ho faça. I qui no ho faça pague les conseqüències de no mitigar els efectes del canvi climàtic. *(Aplaudiments)*

Cal generar un model de gestió de residus que siga robust, i on per una o diverses vies els residus no reduïts siguen considerats com a recursos, i gestionats en la forma adequada.

Igual que la legislatura passada, cal continuar sent motor de canvi de la gestió de residus a Espanya, desenvolupant iniciatives viables a la Comunitat Valenciana, que puguen ser model normatiu i operacional a tota Espanya.

En este sentit, en la present legislatura es presenta la oportunitat històrica de reforma dels sistemes integrats de gestió d'envasos, ja que serà obligatòria la transposició de la nova directiva d'envasos.

Per tant, cal aconseguir que aquesta transposició siga favorable als interessos econòmics i de gestió dels ens locals de la Comunitat Valenciana, a través de la nostra presència a la Comissió de Coordinació Nacional de Residus. Però negar-se a aplicar-lo, no ho anem a consentir. *(Aplaudiments)*

Cal treure tot el partit possible als fons europeus actualment en vigor i disponibles a través de projectes viables i necessaris, tant en magnitud com en idoneïtat, com també crear un nou marc de fons europeus 2021-2027. I ací, un detall. On el tractament d'aigües residuals no siga competidor de la gestió de residus domèstics per les mateixes línies temàtiques FEDER. Europa no pot consentir que els dos elements imprescindibles per a combatre l'emergència climàtica estiguen combatent per recursos econòmics.

Seguint els objectius i mesures del pla integral de residus, i com vam acordar en el seminari, començarem de manera urgent el pla autonòmic de segellat d'abocadors. Ja hi ha

iniciatives desenvolupades, i estes, les que continuaran, engegaran accions d'important impacte ambiental positiu en diferents zones de tot el territori valencià.

Senyories, la política té una base pedagògica, transformadora, si es vol. Si es planteja des de l'interés comú i per fer una ciutadania activista en la lluita front al canvi climàtic. Persones actives, compromeses, crítiques. I tots sabem que l'educació és un element d'aliança en els processos de transformació que hem de viure, i de fet hem de propiciar.

L'educació ambiental, fins 2015, era una actuació administrativa per part de la Generalitat, residual i amb un escàs suport institucional. Però precisament també en el pla integral de residus de la Comunitat Valenciana es dona un impuls decidit a l'educació ambiental, com una eina fonamental per a fomentar la reducció de residus i la seua reutilització.

I per tant, col·laborarem amb este mecanisme, que també és de creació de llocs de treball verds, que és vector de canvi municipal i autonòmic en la gestió de residus i dels seus recursos. Una ferramenta que volem que siga de treball diari i no esporàdic, i de contacte permanent de les administracions públiques implicades amb la ciutadania.

Inseparablement al concepte de canvi climàtic està l'aigua, el nostre recurs més fonamental i el bé públic més preciós del qual disposem. Però la realitat ens mostra que un dels més devastadors efectes i un dels més evidents del canvi climàtic és la sequera, que afecta especialment el nostre territori.

De fet, la Comunitat Valenciana és una de les tres comunitats autònomes amb major risc de desertificació, d'acord amb l'anàlisi del programa nacional de lluita contra la desertificació.

L'Agència Europea del Medi Ambient ja considera explícitament l'estat espanyol com una regió exposada a condicions de tensió hídrica, amb una situació de dèficit d'aigua que ja no és conjuntural, sinó que és la norma.

Com veuen, l'escenari no ajuda a l'optimisme, però sabem que el pessimisme sempre ens guanyarà la batalla. El conformisme sempre ens farà perdre la capdavantera, i demà ja no es podran adoptar les decisions que podem prendre hui front al canvi climàtic.

I de l'aigua vivim tots i totes, i alimenta un dels nostres sectors primaris més fonamentals: ser dic de contenció de la desertificació del sud d'Europa implica tindre recursos hídrics que hui, propis, no tenim.

I és per això que no me cansaré de demanar al govern central inversions suficients per a garantir l'eficiència i la garantia hídrica en la comunitat. Ens reunirem amb el govern central les vegades que faça falta. Farem aliances amb les comunitats autònomes de Múrcia o Andalusia, en els objectius que compartim.

Mirarem cap a models d'aprofitament de cabdals i dessalinització que necessitem. Reclamarem preus justos i transparents. A més, infraestructures hidràuliques sostenibles en eficiència energètica, amb inversions que exigirem perquè baixen els preus de la producció d'esta aigua.

Des de l'enorme responsabilitat que tenim per gestionar un correcte ús de l'aigua, el seu màxim aprofitament, a la vegada que hem d'assegurar un cabdal normal per preservar l'agricultura i la biodiversitat de la nostra terra, haurem d'escometre diverses però necessàries accions pròpies, i negociar i fiscalitzar les d'altres administracions implicades per tal de (*inintel·ligible*) ... correcte i amb visió àmplia el cicle integral d'aigua.

I sí, ací pararé per a tornar a dir alt i clar que volem el respecte rigorós al memoràndum del Tajo-Segura (*aplaudiments*). Exigirem que els costos de l'amortització del post-transvasament Júcar-Vinalopó no s'apliquen sobre les esquesques dels nostres agricultors.

Però els deures els haurem de fer, perquè no de l'exigència ni dels acords, més enllà de les nostres fronteres, podrem viure.

Prioritzarem accions, com la millora dels processos de proveïment, reutilització i cicle integral d'aigua. O les ajudes per a l'optimització de l'ús i gestió de recursos hídrics a les comunitats de regants i entitats de regants, per a fomentar l'ús d'aigües depurades, augmentar la capacitat d'envasaments i implantar el reg localitzat.

Elaborarem normativa respecte a l'aigua, per a recuperar el bon estat de rius, llacs, zones humides, estuaris, aigües costaneres i aqüífers, i garantir el seu aprofitament sostenible.

Necessitem, senyories, ferramentes útils, participades, legislatives, que ens asseguren una xarxa hídrica de futur, que hui és dèbil, i no ens ho podem permetre.

Crearem el centre valencià del cicle urbà de l'aigua, reforçant les estructures i entitats públiques actuals, amb l'objectiu de millorar l'eficiència de les xarxes de proveïment i sanejament, i reforç de la capacitat de depuració i reutilització.

També facilitarem mecanismes de transparència i d'assessorament als municipis sobre la gestió del cicle integral de l'aigua. Desenvoluparem una estratègia, prenent com a treballs de referència els de la Subcomissió d'Estudi d'Aigua i Canvi Climàtic, que molt rigorosament se va treballar en estes Corts.

El seu treball, senyories, ha de servir-nos per a la planificació. Per això, vull donar-vos les gràcies a tots i totes.

En una situació d'emergència climàtica i creixent dèficit de recursos, es requereix l'excel·lència en la gestió d'aigües, com també l'optimització de la qualitat i disponibilitat de recursos propis.

Per això, seguint l'estratègia d'extensió i millora de les estructures de proveïment i sanejament d'aigües, així com també l'augment de la capacitat de depuració i reutilització, perseguirem també els objectius marcats contemplats a la directiva marc d'aigües.

També desenvoluparem eixe tercer pla de sanejament de la Comunitat Valenciana, que deurà afrontar qüestions com la millora del sanejament de la població disseminada i de les indústries connectades a les xarxes municipals.

Igualment abordarem l'alleujament i desbordament dels sistemes de sanejament, l'eliminació d'interconnexions

que persisteixen en alguns nuclis entre xarxes de sèquies i assarbs, les xarxes de drenatge i clavegueram, i, en general, la millora de les xarxes urbanes.

Ens preocupa la qualitat de l'aigua. Ens preocupen les competències que no tenim i que arriben a la mar i contaminen les nostres platges.

Els objectius de desenvolupament marcats seran la recopilació d'informació sobre l'estat actual, l'establiment de les línies d'actuació i criteris directors, i precisament la redacció del tercer pla de sanejament.

Però a partir dels deures fets, no hi haurà qui tinga excusa d'actuar. Cada administració, amb les seues competències, haurà de tindre un pla que desenvolupe.

Sense aigua, no viu l'agricultura, però tots sabem que no és l'aigua l'únic element de vulnerabilitat per al camp valencià. Hi ha molts més que sumen en una situació que hem d'evitar que siga crítica o inclús de no retorn.

En conselleria som conscients de les febleses del sector agrícola valencià, especialment del sector de cítrics. Hui la nostra taronja, les nostres clementines són reconegudes arreu del món, sinònim d'excel·lència, de qualitat i reconeixement.

Però hem de protegir-les, si volem a que això continue així, perquè saben ben bé la meua preocupació, compartida amb el sector, respecte a la firma de tractats internacionals que usen com a moneda de canvi els nostres productes agraris. (*Aplaudiments*)

És el cas del tractat amb Sudàfrica. Ara, Mercosur o la política d'exportacions del president Trump, que tracta d'augmentar els aranzels.

Seré una aliada en la defensa del sector cítricol valencià, reivindicativa davant el govern central, i continuaré fent-ho en defensa dels interessos de l'agricultura i de la ramaderia valenciana, demanant, i torne a fer-ho en esta trona, la paralització de les importacions de cítrics de Sudàfrica, amb els episodis últims de plagues localitzades a les seues importacions.

O clàusules de salvaguarda. Quan s'han d'activar, si efectivament els danys estan ocasionats? Quan hem d'activar les clàusules de salvaguarda? Qui decideix quan s'activen? Nosaltres no tenim res a dir? El sector valencià no té res a dir?

I és que, senyories, per a conèixer tots els possibles impactes ambientals, socials, polítics i econòmics, i la incidència en la cadena de valor del sector agroalimentari d'estos tractats s'han de tindre els elements i els informes, s'ha de tindre garantit abans de ser ratificats, que no s'enduen per davant el nostre sector agrícola.

I torne a reivindicar, i ho torne a traslladar al govern central i a Europa, no existeixen a hores d'ara informes rigorosos sobre les repercussions de Mercosur, i volem tindre estos informes. (*Aplaudiments*)

Però els vaig a dir una cosa: no sols va d'analitzar els impactes, si deixem o no que hi haja importacions sobre productes

que competeixen directament amb els nostres, sinó també hem de garantir els mecanismes de protecció.

El compliment de les obligacions dels nostres agricultors sobre el producte i el dret humà a una alimentació amb garanties fa que hagen de fer molts esforços que no se demanen en la reciprocitat. I de manera negligent no s'està fent un control exhaustiu dels fitosanitaris en la frontera, per a evitar l'entrada de plagues en les importacions i les malalties.

Per tant, des d'ací vull exigir eixos controls fitosanitaris en la frontera, per a previndre a la nostra agricultura, per a previndre el nostre dret humà a una alimentació amb garanties.

I si parlem d'açò, no vaig a passar per damunt d'un tema que ens ocupa i ens preocupa. Hem tractat de pal·liar els devastadors efectes que està tenint la *Xylella* en el nostre territori, amb plans marcats per Europa i el govern central d'eradicació i control de la plaga.

Mantindre el nostre paisatge i els nostres cultius d'ametlers i oliveres és fonamental, perquè és una part de la nostra cultura, la nostra història i el saber fer de generacions rere generacions d'agricultors que han sabut mantindre aquest cultiu fins avui i que han de poder continuar mantenint-lo.

Cada ametler que s'arranca és una ferida oberta al nostre territori. Per això, va a ser prioritat d'aquesta consellera tractar de minimitzar els perjudicis humans que s'estan generant.

Aquesta va a ser una de les primeres ordres que va a emprendre la conselleria, escoltar totes les parts implicades, les persones perjudicades que són qui més estan patint les conseqüències de la *Xylella*.

És també prioritat d'aquesta conselleria assistir a tots els fòrums estatals internacionals, trobar sinèrgies i aliats. Com també els dic, és prioritat desenvolupar línies que vagen més enllà de les indemnitzacions. Per això, els anuncie que desenvoluparem accions concretes i destinarem recursos per a recuperar les zones afectades.

I és ací, precisament ara, on tocaria parlar de la importància de la innovació i la investigació. Vull reconèixer personalment la tasca que fa l'IVIA, centre nacional de referència en la lluita contra la *Xylella* i la investigació de possibles tractaments per a mitigar aquesta malaltia vegetal.

Tots els recursos destinats a investigació seran pocs, i és per això que reivindicarem una major dotació pressupostària per a aquest institut de referència, tant als pressupostos de la Generalitat com als de l'estat, com venim fent des de fa anys, recuperant un mal que altres governs sense escrúpols van decidir fer.

I és que estem innovant i recuperant la importància de la investigació i experimentació. Durant aquesta legislatura hem duplicat el nombre d'investigadors, les persones que han de ser els que ens donen el coneixement suficient per a avançar i per a paralitzar i combatre plagues i malalties.

Saben vostés que tenim una llei que vorà la llum aquesta legislatura. Aquesta llei per a la generació de coneixement i desenvolupament agroalimentari sostenible potenciarà eixa col·laboració necessària publicoprivada. Incrementarà la

participació del sector, a través del comitè executiu i dissenyarà un nou model de governança de l'institut i dels agents implicats en el sector agroalimentari.

L'IVIA ha estat capdavanter en recerques sobre cítrics, sanitat vegetal i animal, gestió del reg o adaptació de varietats. L'elaboració de l'avantprojecte de llei ha estat un procés participatiu, en el qual s'ha donat cabuda també al sector dins de l'objecte de tornar a connectar amb les seues necessitats.

Per tant, els demane hui suport a aquesta important iniciativa legislativa i que, com moltes altres en la passada legislatura, pugua tindre un consens més que merescut.

Com els deia, no malgastarem l'oportunitat per reivindicar al sector agrari ramader en Europa, assistint a eixos fòrums i fent *lobby*, importantíssim a les institucions europees amb el sector, així com mantindrem un diàleg constant i directe, com els he dit, amb el Govern d'Espanya per defensar més i millor els interessos de l'agricultura mediterrània i, concretament, el sector cítric valencià.

Però, senyories, parlant de febleses, que el camp siga rendible i que els treballadors al camp, els agricultors, els ramaders tinguen suficient renda per a poder viure és sense cap dubte el gran repte, i va més enllà de la competència de productes de tercers. (*Aplaudiments*)

Ací és on trobem també espai per a parlar de la nova PAC, que està per vindre. I és que des del govern valencià ens estem deixant la pell perquè la nova política agrària comuna tinga en compte la particularitat de la nostra agricultura, l'agricultura mediterrània i és ací on és fonamental la defensa dels interessos i les particularitats que aporta l'agricultura valenciana al conjunt de l'estat espanyol i la Unió Europea.

Estem fent una enorme labor de *lobby*, de negociacions a nivell espanyol europeu per a continuar mantenint les ajudes directes i que els perceptors de la PAC siguen prioritàriament els agricultors professionals i l'agricultura familiar, que constitueix l'immens entramat de xicotetes i mitjanes explotacions, que és el suport mateix del nostre sector agroalimentari.

La PAC s'ha de preocupar per la rendibilitat de les explotacions i també per la sostenibilitat ambiental, que és la clau de la perduració i la protecció del nostre medi natural.

Però que la Unió Europea pugua primar les concentracions en poques mans d'un sector com l'agrícola seria injust i letal per a l'agricultura valenciana.

Així que entendre la diversitat, la singularitat, la democratització de l'agricultura valenciana que distribueix aquest sector, les terres en moltes mans és un repte aquesta legislatura i ens hem d'armar i previndre per a no lamentar les conseqüències.

No puc deixar d'agrair a l'anterior equip de la conselleria, als que continuen i als que ja no estan, perquè han desenvolupat tot un marc normatiu que requeria de molt diàleg amb agents diferents, amb objectius comuns. Jo ara tinc la responsabilitat de desenvolupar els models que vau crear.

I és que durant l'anterior legislatura s'han aprovat i posat en marxa lleis i s'han deixat programats plans tant importants

com la Llei d'estructures agràries de la Comunitat Valenciana amb el suport i consens de tots els partits polítics ací en les Corts i, el més important, el beneplàcit del sector agrícola.

Una llei que ara tenim la tasca i la urgència de desenvolupar, que permet l'ordenació i modernització d'estructures del sector agroalimentari; que promou la cultura de la gestió en comú, el cooperativisme, les fórmules associades per a aconseguir juntes un mateix objectiu; que construeix una xarxa de terres o xarxa d'oficines gestores de terres destinada a mobilitzar les parcel·les que estan infrautilitzades; la creació d'un mapa agronòmic per a la gestió sostenible.

Així, un dels primers objectius d'aquesta legislatura és precisament el ple desenvolupament de la Llei d'estructures agràries amb ajudes als plans de reconversió i reestructuració col·lectius seguint la modernització de les explotacions agràries, juntament amb l'adequació de la seua producció a les demandes dels mercats i necessitats de les persones consumidores.

La Llei d'estructures agràries serà completada, a més, amb una nova estratègia de regadius i un clar avanç en innovació i incorporació de coneixement.

L'ordenació de les produccions, la diferenciació i la internacionalització són tasques essencials que es duran a terme amb eixe nou pla director de regadius.

Per un altre pilar, per a la protecció del patrimoni i del territori valencià va ser la Llei de l'horta de València. Una llei d'alt valor simbòlic i fruit de la participació ciutadana. Una llei inspirada en la que va ser la primera iniciativa legislativa popular valenciana ara fa 19 anys i una llei altament participada pels agents polítics, les entitats agràries, les organitzacions sense ànim de lucre que treballen i s'estimen l'horta, com a objectiu primordial el de protegir el pulmó verd de la comarca de València com a espai d'especial interès econòmic, productiu i paisatgístic. Sent d'especial interès la preservació, recuperació i dinamització de l'horta, promovent la rendibilitat i la viabilitat econòmiques de l'activitat agrària.

Per això s'estableix un marc regulador dels usos del sòl i de les mesures de gestió i finançament de l'activitat agrària que fomenten el manteniment de l'activitat productiva, la millora de les condicions de vida de les persones que es dediquen a l'agricultura i la preservació de l'horta de València davant les pressions de naturalesa urbanística que amenacen també hui la seua sostenibilitat. *(Aplaudiments)* També hui.

Confiem que el ple desenvolupament d'aquesta llei impulse també un relleu generacional al camp de la comarca de València i pugua atraure a noves i joves persones amb plans de formació per a la producció, però també per a la gestió i comercialització, així com incentius fiscals i ajudes personals a dones i a agricultors sense experiència.

Molt vinculat amb la posada en valor de l'horta, del valor de consumir productes de proximitat i de mantindre un paisatge arrelat al territori i que ens identifica tenim ja en marxa el pla de diversitat agrària.

Un pla de conservació i promoció de les varietats tradicionals locals, però sobretot un pla de protecció i defensa de la biodiversitat, de crear consciència i valorar la nostra cultura alimentària, amb el coneixement de les marques de qualitat

dels productes agroalimentaris valencians, com la xufa, la mel... amb nous denominacions d'origen, com la *granada* mollar d'Elx o l'*uva* de taula embossada del Vinalopó.

Continuarà sent una prioritat d'este govern posar en marxa i en valor precisament l'herència agrària, que no quede abandonada; els nostres productes, que només tenim ací, que són tradició i que ens donen un plus diferencial de qualitat i que hem de garantir siguen el futur del camp al nostre territori.

Tenim ferramentes normatives: la llei d'estructures agràries, llei de l'horta, pla de diversitat agrària. Tenim estructures organitzatives per a previndre i per a millorar. Hem d'armar l'agricultura per a superar totes les vulnerabilitats, però també tindrem recursos.

Per això, com a suport d'impuls del sector agroalimentari valencià i d'acord amb els importants reptes ambientals i econòmics de present i de futur, es desenvoluparan convocatòries d'ajudes adreçades a la inversió per a la millora de les condicions de transformació i comercialització de productes agrícoles generats per xicotetes i mitjanes empreses. També ajudes a la inversió en explotacions agràries. I comptarem amb un aliat necessari, amb l'Institut Valencià de Finances.

Enfortir la producció és també parlar de pla de producció ecològica. És garantia de futur i de relleu alinear-se amb la tendència creixent de la producció ecològica. Un consum que creix un 14 % en 2017 i del que la comunitat ja és un exemple amb un 17 % de superfície agrícola i un volum de negoci de 452 milions d'euros, una quarta part del total del 2018.

Som de les comunitats que més aposta per a aquests tipus de producció. L'any passat tancàrem amb més productors, més operadors, més empreses i més superfície agrícola. A més, les dades són majors a la mitjana estatal en tots els indicadors.

Uns efectes que són el fruit del primer pla valencià de producció ecològica 2016-2020. Una manera de produir que motiva relleu generacional i puja la rendibilitat dels camps, per això aquesta legislatura elaborarem el segon pla valencià de producció ecològica.

Però miren, l'alimentació o la nostra relació amb els aliments ha de propiciar un pacte contra el malbaratament alimentari.

El últims anys la conselleria ha avançat en la matèria amb el pla d'acció bon profit que té per objectiu analitzar l'estat de la qüestió a la Comunitat Valenciana, establir mecanismes de coordinació entre administracions i col·lectius i desenvolupar una important feina de sensibilització i promoció d'un canvi de comportament. Mitjançant 14 punts concrets d'actuació inclouen també la investigació per trobar alternatives de reutilització més enllà del compostatge.

El consum responsable està directament relacionat amb reduir el malbaratament i tenim noves oportunitats de responsabilitzar-nos èticament gràcies a convertir-se la ciutat de València en seu del centre mundial de l'alimentació sostenible.

Per això continuarem amb iniciatives, campanyes de conscienciació ciutadana, investigació, formació, assessorament; avançarem en la constitució efectiva de la comissió interdepartamental contra el malbaratament alimentari; dotarem de més recursos i contingut el pla de bon profit de la Comunitat

Valenciana; implicarem a la societat civil en la urgència per fer un ús eficient de recursos naturals que malbaratem quan tirem i deteriorem l'aliment.

L'alimentació és un element d'emissions i de consum de recursos necessaris per fer front a l'emergència climàtica. No ens podem permetre aquest malbaratament. *(Aplaudiments)*

Senyories, tenim sector, tenim innovació, tenim ordenació, tenim legislació... Però, tenim igualtat?

Vull fer especial menció d'un compromís que varem adquirir la passada legislatura i que aquesta ja serà una realitat: la creació d'un departament específic per a la promoció de la dona rural que contribuïssa a la implantació d'un model territorial amb perspectiva de gènere que prioritze el paper de la dona aplicant avantatges en la baremació dels projectes presentats per dones a les línies d'ajuda del PDR; l'elaboració de tots els plans estratègics amb perspectiva de gènere, i la celebració del dia de la dona rural amb major projecció i visibilitat.

L'objectiu d'aquest departament serà facilitar la incorporació de les dones al sector agrari i millorar les seues condicions, reconeixent-les professionalment i promocionant la seua evolució dins d'aquest.

Des del servei de promoció de la dona rural impulsarem tot açò, però amb una màxima: el paper exemplar de la dona rural, igual que en altres molts àmbits sectorials, institucionals, econòmics, socials ha estat massa temps invisibilitzat.

No anem a aprofundir en models que perpetuen la discriminació *(inintel·ligible)*... tenim molta feina per fer i els necessitem com a aliats necessaris. *(Aplaudiments)*

Igualment, voldria parlar del nostre sector pesquer que ha comptat aquesta legislatura amb actuacions de modernització als ports pesquers de la Generalitat. Han suposat executar per primera vegada un gran nombre de projectes que les confraries de pescadors i altres entitats del sector han reclamat a la Generalitat.

Encara queden molts projectes i tindran dotacions econòmiques. Dins de les diferents intervencions s'inclouran millores en les infraestructures dels ports pesquers, les llotges, els llocs de desembarcament, els fondejadors o la construcció i modernització dels fondejadors, entre els quals hi ha també inversions per a la instal·lació d'arregle de residus i rebutjos marins.

I és que el mar Mediterrani és un dels més rics en biodiversitat del món. Però malauradament també és un dels mars més contaminats. En ell més de 260 espècies ingereixen fem marí, residus plàstics, goma i paper d'alumini.

El problema, de fet, afecta particularment als peixos, cetacis i tortugues marines, animals amb els tractes digestius dels quals apareixen deixalles de micro i macroplàstics engolits accidentalment.

Per això impulsarem un pla de lluita contra la contaminació de la costa i reivindicarem un pla de gestió del mediterrani adaptat a les exigències, també, dels pescadors valencians.

Estem, de fet, treballant al costat del sector de la pesca i junt al ministeri per a finalitzar l'arquitectura d'aquest pla de gestió del Mediterrani.

L'acció coordinada responsable entre administracions i els principals actors que treballen i viuen la mar és importantíssima.

És lloable com la confraria de pescadors col·laboren periòdicament en la recuperació de les tortugues que pesquen de manera accidental.

No podem tornar a permetre que, per exemple, i amb moltíssim mèrit, la Confraria de Pescadors de Dénia haguera de retirar l'any passat més de seixanta-huit mil quilos de residus al mar.

Jo, ací, personalment, els vull agrair aquesta tasca que van desenvolupar. Però eixa no és la seua responsabilitat, perquè eixos residus els generem nosaltres a la terra.

Així que anem a parlar d'ells, anem a parlar de desenvolupar una llei de pesca marítima i aqüicultura per a promoció de la diversificació de l'activitat pesquera. Anem a parlar d'eixa parada biològica i el foment de la gastronomia i el turisme relacionat amb aquest sector. Al llarg de la legislatura i de manera progressiva anirem incorporant actuacions que fomenten la salvaguarda dels recursos pesquers amb la protecció dels professionals del sector.

No voldria oblidar-me de parlar d'una de les iniciatives més gratificants que es varen posar en marxa en l'anterior legislatura: la creació de l'escola de pastors.

Amb l'escola intentem...

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Maria José Salvador Rubert)

La senyora vicepresidenta primera:

Honorable consellera, permetem recordar-li que ha de repartir-se el temps en les dos intervencions.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

Ja ho sé, ja ho sé.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

Clar. No, no volia gastar-lo tot. Però són molts temes, no? Després me diuen que m'oblida d'algun. Per a mi són importants tots. *(Veus)* Molt bé.

El pla de recuperació de la ramaderia extensiva i pasturatge serà una realitat en aquesta legislatura.

I, com els deia, l'escola de pastor porta tres edicions en cada província amb gran èxit de participació.

Hem de tindre en compte que esta ramaderia extensiva ajuda a cuidar les nostres terres i és clau per a la prevenció d'incendis. I precisament la millor lluita contra el foc és la prevenció.

Podem dir que durant la passada legislatura hem concentrat esforços en promocionar mesures col·laboradores; vam fer una línia per als plans locals de prevenció d'incendis. Reforçarem eixos recursos perquè hem gastat absolutament tots els diners i a municipis que necessitaran de noves línies per a fer eixos plans locals de prevenció d'incendis.

I tots sabem, i amb açò acabe, que per a tindre en el foc, en els llocs, en el nostre territori, on més incidència té és en el medi natural.

I, per tant, és per a la conselleria una prioritat tindre clares, ordenades i protegides el nostre medi natural, amb plans d'ordenació de recursos naturals i noves declaracions de paisatges protegits, farem també un pacte pels boscos valencians. És una de les propostes que volem posar damunt de la taula. Acabaré.

Senyories, els propose gastar l'energia neta que ens impulsa en estos temps, és l'energia dels nostres joves. Els propose que estes sinèrgies, que l'energia que gasten els nostres xiquets en dir-nos als adults que som uns irresponsables i que hem de fer ¡ja! les mesures per a mitigar els efectes que patiran ells, les canalitzem per a fer una legislatura on l'emergència climàtica deixe de ser una simple advertència per a passar a l'acció.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, honorable consellera.

És el torn dels grups parlamentaris.

En representació del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana, l'il·lustre diputat José Luis Aguirre.

El senyor Aguirre Larrauri:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señores letrados, muchas gracias por su presencia.

Señores miembros de la mesa.

Mucha gracias, señores diputados.

Quiero saludar, también, a todas las personas, agricultores, que preocupados por los problemas del sector primario han querido venir a escuchar las propuestas parlamentarias para esta legislatura.

Señora Mollà, en primer lugar, y en nombre del Grupo Parlamentario Vox Comunidad Valenciana, felicitarle por su nombramiento, le deseo una venturosa gestión al frente de la *conselleria* a cuyo fin trataremos de colaborar –como ya le dije– en la defensa de los agricultores, ganaderos y del medio rural en general.

Escuchándola, señora Mollà, me da la impresión que el orden de las competencias de su *conselleria* está equivocado. Es la *conselleria* de agricultura y parece que la agricultura sea casi lo último que hemos considerado, pero, bueno.

Estamos de acuerdo –creo–, señora Mollà, que el sector agrario es clave en el tejido económico de la Comunidad Valenciana, necesita un fuerte y constante impulso, además de una estrategia clara, con medidas específicas, y un respaldo presupuestario que evite que todo quede en bonitas palabras.

La ley estrella de la anterior legislatura autonómica fue la ley de estructuras agrarias de la Comunidad Valenciana. Es una ley que parece necesaria pero que fue publicada en marzo, justo antes de las elecciones sorpresa convocadas por su socio, el señor Puig. Ha necesitado cuatro años para redactar y aprobar una ley y, en su redacción actual, vemos que lo más importante, que es la determinación de la unidad mínima de cultivo por municipio y comarca, está por determinar reglamentariamente. Y nos vuelve a remitir a la ley de modernización de estructuras de 1995.

Señora Mollà, debe aclarar para cuándo estará todo el desarrollo reglamentario de dicha ley, o si se esperará que de prisa y corriendo envíe trocitos de reglamentos de desarrollo en función de las sorpresas que le esperen con sus nuevos socios. *(Aplaudiments)*

Me gustaría empezar a preguntar por aquellas ayudas *minimis* que prometió el presidente de la Generalidad durante la pasada la campaña citrícola. Estas ayudas estaban dotadas de un presupuesto de ocho millones de euros procedentes de fondos propios de la Generalidad para aliviar la situación de crisis que viven los citricultores valencianos y que su antecesora en el cargo se negó a tramitar al convocarse las elecciones prematuramente; es decir, la Generalidad adquirió un compromiso público de ayudar a un sector en crisis y después se desdijo. ¿Qué credibilidad puede tener la Generalidad para sus administrados, señora Mollà?

Habla, además, de transición ecológica, energética, eficiencia, sostenibilidad, blablabla. Pero cuando va y redacta una ley de estructuras agrarias y hablan acerca del aprovechamiento de la biomasa, solo se refieren a la biomasa generada por los cultivos agrícolas cuando el verdadero problema es la biomasa acumulada en nuestros bosques.

Las obras o proyectos desarrollados en bosques para el control de la biomasa forestal debe tener rango de obras e interés general desde el punto de vista energético, con todo lo que ello conlleva; pero, previamente, los bosques deben contar todos, públicos y privados, con su correspondiente plan de gestión y mejora forestal o proyecto de ordenación de montes. *(Aplaudiments)*

Solo así, sabiendo que se puede extraer de nuestros bosques, en un horizonte de diez años se puede garantizar la

seguridad jurídica por parte de nuevas empresas de trabajos forestales, empresas de desarrollo de bioenergía suministradas con biomasa y, sobre todo, el empleo rural asociado.

Desde el punto de vista de Vox, ha de ser una prioridad la aprobación de directrices de ordenación de montes en la Comunidad Valenciana y un plan autonómico dotado de presupuesto para que no haya ningún monte sin su plan de gestión. Y es que la política del pacto del botánico en materia de conservación de espacios naturales es la política de panfleteo, las camisetas, los cartelitos, las jornadas de las que siempre, siempre van los mismos a las visitas turné.

Hemos de recordar que la catalogación de espacios protegidos bajo la denominación de parque natural, en su mayoría una cacicada del *exconseller* Blasco. Blasco puso por objetivo declarar 20 parques naturales y todos los parajes naturales municipales que quisieran los ayuntamientos para compensar el *boom* del ladrillo. Ahora, tenemos casi la mitad de la superficie del territorio de la Comunidad Valenciana con alguna figura de protección. Es necesario gestionar, y sobre todo invertir, con participación y beneficio activo por parte de quienes han sufrido esa declaración.

Desde Vox proponemos una auditoría de resultados sobre la declaración de cada uno de los parques naturales para comprobar el grado de inversiones y las desviaciones entre lo prometido y lo realmente ejecutado. ¿Usted se arriesgaría a hacer una encuesta a los habitantes del mundo rural de cada uno de los parques naturales para que se pronuncien sobre el grado de satisfacción que conlleva la declaración en cada caso de zona protegida?

Desde Vox pensamos que es necesario escuchar antes a las personas afectadas. No debería aprobarse ninguna norma de gestión de ningún espacio protegido sin la conformidad de los habitantes de cada uno de los términos municipales afectados. (*Aplaudiments*) Y esta es una medida para evitar el creciente talibanismo medioambiental ejercido desde la conselleria de los verdes, y estamos llegando al absurdo de que hasta para cambiar las tejas de una caseta o de una alquería por goteras hay que pedir permiso a la *conselleria*, no vaya a ser que afecte al chorlitejo patinegro o si alguien ha visto por ahí un cernícalo. (*Aplaudiments*) Hasta ese punto llegamos. Este es el día a día de la *conselleria* de los verdes: inseguridad jurídica, talibanismo y sometimiento.

Y es que su sometimiento en la gestión de los espacios protegidos ha llevado que hasta la *consellera* se esconda y decidan por ella cuando una epidemia de botulismo, algo inédito en un país civilizado, arrasa con las aves de la Albufera. Sí, señorías, han sido las entidades ecologistas las que han decidido si la epidemia se ha controlado o no. Ante una gran cantidad de aves muertas, los ecologistas siguen sujetos a una posible renovación de subvenciones por gestionar el agua de la Albufera y han ejercido de portavocía en un asunto tan crítico. A eso se le llama, señora *consellera*, dejación de funciones. (*Aplaudiments*)

Pero si la *consellera* o el alcalde de Valencia no saben gestionar el agua de la Albufera, y así se lo ha indicado recientemente la fiscalía de medio ambiente, que se deje trabajar tranquilos y se escuche a los arroceros de Valencia. Los arroceros son los primeros que quieren un medio ambiente sano, unas aguas claras y saneadas que no provoquen botulismo,

sencillamente por los arroceros viven del campo, de su sudor y esfuerzo mientras que el resto, al parecer, viven de vender camisetas y de la subvención. Eso es intolerable.

En la turné del Botànic por la Comunidad Valenciana, en esos especiales retiros de fin de semana para completar su semana botánica, hemos podido observar, entre otras imágenes de aparente buen rollo, que se desplazan a pueblos del interior a buscar qué hacer con el problema del despoblamiento rural. Nos encontramos con que la solución ha sido duplicar una dirección general que hasta ahora era solo de desarrollo rural y antes era de política agraria comunitaria, y la novedad: crear otro chiringuito a modo de agencia; y es que además cada diputación provincial ya cuenta con su área de desarrollo rural. ¿Tantos fines de semana para llegar a esa conclusión?

En Vox pensamos que uno de los problemas del despoblamiento rural es precisamente ese, que solo es visitado los fines de semana. (*Aplaudiments*)

Consideramos desde Vox que un análisis de inversiones interior-costa es totalmente necesario para garantizar un equilibrio territorial justo y poner en marcha con carácter preferente todos los proyectos de desarrollo de zonas de interior; en particular, un plan de inversiones, un plan de aprovechamiento de energías renovables en el mundo rural y no dejar a los municipios únicamente las subvenciones compensatorias de los que han tenido la suerte o desgracia de tener un parque eólico en su término.

En ese caso, la gestión forestal sostenible, la caza, la pesca, la agricultura de secano, los campos y la ganadería, como puntos estratégicos de control en los incendios forestales y el aprovechamiento de restos de biomasa agrícola y forestal –pendientes de desarrollo en la nueva ley de infraestructuras–, son medidas muy a tener en cuenta; promover un plan de acondicionamiento energético y urbanístico en zonas de interior, fomentar el turismo rural a través de la conservación, restauración y puesta en valor del patrimonio artístico, cultural y arqueológico de la Comunidad Valenciana.

En fin, en Vox pensamos que la implantación de estas medidas no requieren de nuevos chiringuitos ni agencias, tanto en la administración como en la empresa privada hay gente lo suficientemente preparada para impulsar estos proyectos. (*Aplaudiments*)

Y entrando ya de lleno en materia agrícola, en Vox creemos que es imprescindible reforzar los servicios de inspección de sanidad vegetal. La amenaza de nuevas plagas y enfermedades es un hecho real y especialmente derivado de los acuerdos comerciales –como bien decía usted–, a través de los que se ha permitido esa introducción de cítricos de países africanos y sudamericanos.

Ya que el Consell con la boca pequeña, como siempre, parece protestar pero sin tomar ninguna medida al respecto, Vox propone que dentro de nuestra competencia autonómica incrementemos la inspección en almacenes y lugares de depósito de esas mercancías hasta que por parte de las autoridades estatales se impida la descarga de fruta extranjera cuando se dispone de fruta en nuestra tierra. (*Aplaudiments*)

Sí, señora Mollà, a pesar de que hoy la mayoría de representantes políticos se revelan ante importaciones masivas de

cítricos procedentes de terceros países, un vistazo a la hemeroteca muestra como no siempre se han mantenido firmes en la defensa de nuestra citricultura: en 2016, nueve diputados socialistas y ocho del Partido Popular votaron sin ningún rubor a favor o se abstuvieron permitiendo la importación de cítricos de Sudáfrica, a pesar de las advertencias de los agricultores valencianos; y, en diciembre de 2018, la ministra de economía, Nadia Calviño, descartó pedir la cláusula de salvaguarda porque dice textualmente: «Las importaciones no han crecido significativamente o no tienen impacto significativo en los precios».

Los acuerdos con terceros países benefician significativamente a sectores económicos de otros países comunitarios y, por el contrario, perjudican notablemente al sector primario español hasta el extremo de quitar el sustento a miles de familias que viven de la agricultura. Los gobiernos dictan acuerdos comerciales a sabiendas de que así están llevando al sector primario a la ruina económica; nuestros agricultores y ganaderos no pueden competir con sueldos de miseria. Precisamente, hoy, varias pequeñas organizaciones agrarias han llamado a una huelga en este sector.

Señora Mollà, desde Vox proponemos que se debe considerar a la citricultura como un sector sensible y volver a defender comercialmente a su población en los acuerdos comerciales con países no europeos. Recuperemos el principio de preferencia comunitario. (*Aplaudiments*)

Les puedo asegurar que los eurodiputados de Vox y nuestra vicepresidenta en la comisión de agricultura no van a ser hipócritas con el sector citrícola valenciano. Vox no va a dudar en exigir a la comisión que paralice inmediatamente las importaciones de cítricos procedentes de Sudáfrica y que controle el incremento de importaciones de otros países del Mediterráneo, como Egipto o Marruecos.

Señora Mollà, la agricultura valenciana no quiere limosnas de nadie, tan solo pide que se le trate dignamente y se defiendan por tanto sus intereses. (*Aplaudiments*)

(*Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Aguirre.

Passarem a conèixer la posició del Grup Parlamentari Ciudadanos.

Té la paraula l'il·lustre diputat Emigdio Tormo.

Els informe que el marcador, el rellotge de la trona no funciona; sí el de les pantalles. Per tant, ho tinguen en compte per a l'ús del temps.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Tormo Moratalla:

Gracias, señor presidente.

Honorable *consellera*.

En primer lugar, darle la enhorabuena, felicitarla por su nombramiento. Es también un placer que una ilicitana sea *consellera*. Hace mucho tiempo que alguien de nuestra ciudad no lo conseguía.

Pero eso solo es la primera parte, la segunda parte viene – como le dije también en privado – en llevar a cabo políticas, ejecutar presupuesto y mejorar la calidad de vida de los ciudadanos. Eso es lo verdaderamente difícil, lo fácil ya lo ha conseguido, entre comillas.

En segundo lugar, mi grupo parlamentario hace un profundo reconocimiento de la labor llevada a cabo por las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado, mi propio..., el síndico de mi grupo parlamentario estuvo allí con más gente, con concejales, con diputados, aquello – como usted bien sabe – es un horror. El ejército español, la Guardia Civil, la policía, la policía local, voluntarios de todo tipo y condición han repartido bocadillos, han repartido agua, se han involucrado incluso en la reparación de motas del río que estaban derruidas.

Mi grupo político no va a hacer una crítica negativa de la gestión llevada a cabo, eso ya habrá tiempo en el futuro de hacerlo, pero qué duda cabe que hay momentos en que uno se piensa a qué se dedican algunos políticos cuando la madre naturaleza se desborda, nunca mejor dicho.

En tercer lugar, le voy a presentar a la diosa Ceres; la diosa Ceres es la patrona de la agricultura, no católica evidentemente, no quisiera entrar en ese tema con usted, es la diosa que regula las cosechas, la diosa que regula la fertilidad de la tierra, y lo que yo me pregunto es en qué momento hemos ofendido gravemente a la diosa para que nos olvide.

Mire, la agricultura valenciana está en una situación tan dramática, tan absolutamente triste, tan absolutamente dejada de la mano de la diosa, que uno se pregunta en qué momento ha ofendido tan gravemente a quien debía regir en la antigüedad los destinos de la agricultura.

La situación crítica de la agricultura no es algo que yo lo denuncie, lo denuncian todos y cada uno de los actores que están involucrados, lo denuncian los sindicatos, lo denuncian las cooperativas, lo denuncian los regantes, lo denuncian todos y cada uno.

Y, mire, señora *consellera*, cuando ustedes accedían al poder hace cuatro años tenía justificación, nosotros nos preguntamos cuándo iba a acabar pero tenía justificación que ustedes criticaran a los señores del Partido Popular, llevaban 20 años gobernando y la situación de la agricultura era crítica. Pero, ahora, la herencia recibida es la herencia recibida suya, de su grupo político y de los miembros del gobierno del Botànic; luego ya no se puede culpar a nadie más que a su antecesora en el cargo y a usted en el tiempo que lleva ejecutando las políticas de agricultura, ganadería, pesca, etcétera, etcétera, en esta *conselleria*.

Mire, los precios en origen. El otro día estuvimos en Utiel-Requena, en la comarca, productores de vino, vendedores de vino y estaban absolutamente desolados. Había también un representante de su partido. Y yo me decía: ¡hombre!, que estén aquí es bueno. Pero ¿de quién depende la gestión, de

quién depende la defensa de los intereses de los agricultores y viticultores? De ustedes.

Hay productos como la miel, como la oliva, como la uva, como la granada de mesa –y usted ha nombrado aquí–, que están en una situación de debilidad absoluta y que no ven un futuro, ni ven cómo puede ni en el futuro resolverse. Ustedes que venían a salvar personas.

La campaña de los cítricos son absolutamente deplorables. Usted ha hablado aquí de cítricos, de lo bien que se valora los cítricos valencianos fuera de España, de la naranja, de la naranja temprana, de la mandarina, etcétera. Pero sabe usted que hay zonas extensas de esta comunidad –lo sabe tan bien como yo– donde no se recoge el fruto en los árboles y se deja pudrir, porque es más costoso recogerlo que dejarlo que se pudra. Es decir, se pierde dinero. Ustedes que venían a salvar personas. (Aplaudiments)

Claro, cuando habla usted del número de agricultores... Ha dicho una cosa que me..., si no fuera porque es tan grave, causaría hasta cierto pasmo y risa. El número de agricultores. El número de agricultores baja constantemente en la Comunidad Valenciana. El presidente de la Generalitat en esa convocatoria... El presidente del gobierno en esa convocatoria de elecciones que les madrugó a ustedes hizo que el presidente de la Generalitat diera a la publicidad un plan en el cual quería invertir 240 millones de euros en tres años para invertir la tendencia al despoblamiento del campo valenciano, que no era más que una copia de otro plan que había anunciado tres años antes, que tenía como objeto último y final evitar que 72 pueblos de nuestra comunidad perdieran población.

Claro, y usted va y dice: «Vamos a hacer un plan de herencia agrícola para que los hijos recojan toda la sabiduría de sus mayores.» Pero ¿qué hijos? Si no hay nadie en el campo que quiera seguir continuando con la tradición de sus padres. Si la edad media de los agricultores está ya cercana a la edad de jubilación, y usted lo sabe exactamente igual que yo, y durante cuatro años han malgastado el tiempo, el dinero y los recursos de esta comunidad y no han conseguido revertir ni en uno esa tendencia absolutamente deplorable del campo valenciano. (Aplaudiments) Ustedes que venían a salvar personas.

Claro, y me habla de plagas. Mire usted, en el año 2015 nos reunimos con la consellera, con doña Elena Cebrián, y le dijimos: «Mire, nosotros no somos más listos que nadie, pero la plaga ha saltado de la bota de Italia a Menorca, de Menorca a Palma, de Palma a Ibiza...» De perogrullo. ¿Qué es lo siguiente que venía? La península, el resto del territorio nacional.

No sabíamos si iba a aparecer en Murcia, si iba a aparecer en Alicante o iba a aparecer en Gerona, pero apareció en Alicante. Y mire, en compañía del síndico de mi grupo, estuvimos en un paisaje que de llamarlo lunar, sería generoso. Era un territorio absolutamente devastado, donde se había arrancado todos y cada uno de los almendros, de los olivos y del resto de vegetación que pudiera haber ahí. Cuando hablamos con las personas concernidas, preocupadas representantes de todos los partidos políticos, de todas las ideologías políticas, mejor dicho, nos decían: «Lo que nosotros queremos es no solo presente para nuestra tierra, sino un atisbo de futuro, un atisbo de esperanza.» Y cuando vino la consellera –entonces no era usted todavía, no sabían

producido las elecciones– por aquí, lo único que nos da son buenas palabras. Hoy usted ha anunciado también una cantidad de dinero para el futuro de esta zona y tal. Nosotros lamentamos y creemos que eso no va a ser así y que van a seguir ustedes como siempre salvando personas.

Mire, la falsa polilla, la mancha negra, los perforadores, –que solo oírlo ya asustan–, escolítidos, orthotomicus, barrenillos, tomicus minor y destruens. Uno oye eso, que son todas las plagas que la propia página de la conselleria relata y cómo se va ampliando constantemente con el paso del tiempo la afectación que tienen y no puede más que entrar en pánico, porque ustedes no hacen absolutamente nada para resolverlo. Ustedes que venían, como digo, a salvar personas.

El IVIA. El IVIA era la joya de la corona. Se han encargado entre todos de matarla y ella sola se murió. Es decir, no hay gestión que consigan ustedes que no redunde en el propio perjuicio del Instituto Valenciano de Investigaciones Agrarias. Hay menos personal, está peor dotado, está peor financiado y aquello que conseguía que fuera una atracción de patentes, de divisas, de ingresos para la comunidad y de prestigio internacional, se ha convertido en el patito feo del departamento de agricultura. (Aplaudiments)

Agua, señora consellera, agua. Claro, hablar de agua es cuando menos sorprendente en su grupo parlamentario. Tenemos dos conceptos distintos del agua. Nosotros pensamos que el agua es de todos los españoles. Fíjese, no de todos los españoles, también de los portugueses. Hay acuerdo con Portugal que les garantiza un caudal mínimo de agua. ¿Por qué no hay también acuerdos parecidos en el resto de España? ¿Por qué si tenemos una red eléctrica nacional que engloba todo el territorio, no tenemos también un red de agua que englobe todo el territorio? (Aplaudiments)

Usted dice, usted dice, usted dice: «Voy a respetar a pies juntillas el memorándum Tajo-Segura.» Yo le voy a hacer una pregunta directa, clarísima. Si usted tuviera que construir un nuevo trasvase Tajo-Segura porque no existe el anterior, ¿lo haría, su grupo parlamentario votaría a favor de dotar presupuestariamente un trasvase Tajo-Segura? (Aplaudiments) Yo creo que no. Si tuviera usted que hacer y construir y dependiera de usted y de su grupo parlamentario un nuevo trasvase del Júcar al Vinalopó, ¿lo haría? ¿Paliaría la sed de los territorios del sur de la Comunidad Valenciana, de su tierra y la mía, que es Elche, votando en contra del criterio de su partido, que está en contra de poner más tubos? Yo, sinceramente, creo que no.

La gestión del cierre de playas, señora consellera. El turismo es la gallina de los huevos de oro, lo que en otro tiempo fue la agricultura. Para nosotros ese turismo tan denostado por la izquierda del sol y playa es tan importante como el de la cultura, el de interior, el de los eventos..., de cualquier cosa que usted quiera. Esta comunidad es tan rica que en invierno y en verano se puede hacer millones de cosas, cientos de miles de cosas. Lo que pasa es que hay que cuidarlo. Y usted, con la dejadez y la desidia que ha hecho de la gestión de la contaminación de las playas está atacando a ese modelo económico, que además utilizan nuestros adversarios en el resto del Mediterráneo para captar turismo que es nuestro, (aplaudiments) que nos lo hemos ganado a pulso y que los hombres y mujeres que se dedican a cuidar de las playas, del mundo que engloba el turismo se dejan la piel para que

podamos seguir viviendo de ello, porque en torno a turismo le recuerdo que gira todo.

Vertederos ilegales. Señora consellera, ¿dónde estaba usted la anterior legislatura cuando este grupo parlamentario y este diputado que les habla denunciaba ante la anterior consellera la existencia de vertederos ilegales? Lo negaban, lo negaban hasta que sacamos aquí un folio y medio con fotos del vertedero de Utiel-Requena que han tardado ocho meses en empezar a clausurar, sancionar, etcétera,; con una posibilidad de que se pegue fuego aquello, se pegara en su momento, que todo ese discurso que hace usted de la emergencia climática, del envenenamiento de los ríos, del envenenamiento del aire, etcétera, etcétera, se le cae absolutamente y se le desmonta el chiringuito, porque ustedes mismos no reconocían la existencia de los vertederos ilegales de gran magnitud que había.

No le hablo ya de los pequeños. Invité a la señora consellera a que cogiera cualquiera vereda, cualquier paseo, cualquier rincón de la Comunidad Valenciana, que me acompañe y viera los cientos de miles de minivertederos que hay llenos de neveras, de lavadoras, de plásticos, de todo tipo de inmundicias. Pero, señora consellera, ustedes venían a salvar personas.

Pesca. Por fin, alguien habla de pesca en este hemicycle. El señor presidente de la Generalitat la primera vez que habló de pesca...

El señor presidente:

Senyoria.

El señor Tormo Moratalla:

... habló –termino ya, señor presidente–, habló –dos líneas–, la segunda vez habló... No llega al minuto. Yo le invito a que le pase esa información que usted nos ha dicho que va a hacer, sobre todo lo que voy a hacer, voy a hacer, voy a hacer, que se ha pasado todo el discurso diciendo que voy a hacer, porque da la impresión (*veus*) de que ustedes no han hecho absolutamente nada.

El señor presidente:

Senyories.

El señor Tormo Moratalla:

Cuando usted me habla de infraestructuras pesqueras (aplaudiments), quiere decir que su antecesora no ha hecho absolutamente nada. Cálmese. Luego volveré. Muy amable.

Gracias, señor presidente.

El señor presidente:

Moltes gràcies, senyoria. (*Aplaudiments i veus*)

Fixarà posició, en nom del Grup Parlamentari Popular, la il·lustre diputada Elisa Díaz, a la compareixença de la consellera d'agricultura, desenvolupament rural.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Díaz González:

Gracias, señor presidente.

Quiero comenzar mostrando nuestro respeto, admiración y gratitud por todas las labores de emergencia y de salvamento, y también por las de voluntariado, que se han y se están llevando a cabo tanto en Ontinyent, en toda la comarca de la Vall d'Albaida, en el Comtat y, sobre todo, en el sur del sur. Y mostrar también nuestra solidaridad con todos los afectados. ¡Fuerza, Vega Baja! (*Aplaudiments*) Una desgracia, que era lo que le faltaba al sector primario.

Consellera, usted acusó a la señora Rodríguez Piñero, del Partido Socialista, de no pedir esas garantías. Ella recuerda el compromiso de ese fondo de compensación de 1.000 millones de euros. Y, claro, ese fondo es para compensar a potencialmente perdedores, refiriéndose al sector agrario, con lo que entendemos que esas garantías... pues no están peleando por ellas.

Precisamente por eso le pedimos desde el Grupo Parlamentari Popular que no solo lo haga aquí, que se vaya a Madrid y, ante el Gobierno de España, reclame esas garantías de reciprocidad, porque es importante –y estamos de acuerdo, usted lo ha dicho–, pero que no lo haga aquí solo, ante el Gobierno de España, que lo haga y que refuerce. Que antes de firmar ese acuerdo Unión Europea-Mercosur, sea necesario que esas garantías de reciprocidad existan, esa igualdad de condiciones para competir en el mercado.

También esa igualdad de controles fitosanitarios. Nosotros ya lo hemos pedido. Es verdad, están entrando importaciones con plagas y enfermedades. ¿Por qué? Porque no tienen los mismos controles fitosanitarios que nuestras exportaciones. Por eso también le pedimos que, usted lo ha exigido aquí, váyase a Madrid y lo exija ante el Gobierno de España. También es verdad que es una situación ahora bastante ambigua., Pero tiene que hacerlo, usted es la consellera y tiene que hacerlo no como Compromís, sino como Consell, representante del Consell de la Comunitat Valenciana, en defensa del sector agrario valenciano.

Mire, de momento, y se lo decimos que lo reclame, porque de momento lo que han estado haciendo es atentar con el sector agroalimentario valenciano, señora consellera. Les mienten continuamente. Ustedes que venían a rescatar personas y mire como empiezan, empiezan con recortes, eliminando... El Botànic elimina las ayudas de minimis 8 millones de euros, señora consellera. (*Aplaudiments*) Y ¿usted dice que se utiliza al sector agrario como moneda de cambio? Y ¿qué hacen ustedes, señora consellera? A cambio de contratar altos cargos y varios asesores por 17 millones de euros, recortan

en ayudas como en estas, 8 millones de euros al sector agrario citrícola. Creo que debería de guardarse algunas palabras cuando las utiliza, porque precisamente ustedes están haciendo lo que están criticando.

Y mire, respecto de las ayudas. Es que no las han pagado, es que están asfixiando al sector. Es verdad que todos nos lo están diciendo, les están diciendo que les están asfixiando. ¿Van ustedes a suprimir el impuesto de transmisiones patrimoniales y de sucesiones? Porque de no hacerlo, la necesidad de esa nueva generación, de renovar la generación en el sector primario, no va a ser posible y van a desaparecer, señora consellera.

Y la provincia de Alicante, sí, ha sido la más afectada, la afectada por la bacteria de la Xylella. Ustedes están tomando medidas... Está muy bien informar, está muy bien explicar, está muy bien escuchar, pero sobre esas indemnizaciones no solo... Y usted ha dicho: «Es que no son suficientes, vamos a ir más, pero que lleguen a todos.» Si el problema está en que no llegan a todos. Es que hay muchísimos afectados a los que no les está llegando ni un céntimo de euro, señora consellera. Claro que es necesario, aparte de informales y escucharles.

Y mire, las ayudas. Le he dicho que no las están pagando. Las ayudas del PDR no les han llegado, las que están presentadas y en regla, señora consellera. Los regantes nos están diciendo, nos están preguntando que cuándo les van a llegar. Y le piden que aquí ahora usted se comprometa a decir cuándo les va a llegar esas ayudas, señora consellera. (Aplaudiments) ¿Cuándo?

Igual que esas ayudas, necesitan también el agua. Desgraciadamente, que no llegue como ha llegado destruzándolo todo y sin que resuelva nuestro déficit hídrico. Ese déficit hídrico que es tan importante. Por cierto, usted no ha nombrado el decreto de sequía. ¿Usted sabe que dentro de doce días termina la vigencia del decreto de sequía y usted ni siquiera lo ha nombrado, señora consellera? ¿Sabe lo que va a pasar? Porque entendemos que a doce días, cuando el Gobierno de España no se ha pronunciado, no lo va a prorrogar. Mire, le voy a decir lo que va a pasar. Se impide, a partir del 1 de octubre, se impide poner en marcha las baterías de pozos de sequía que cada vez... cada vez sea necesario. Desaparece la causa que permite establecer exenciones en el precio del agua desalada. Usted sabe tanto como yo que es inasumible para los regantes. Pero es que, demás, esas exenciones... ustedes no son los únicos que no pagan. El Gobierno de España lleva ya un año de retraso para pagar esa exenciones, señora consellera, y ustedes no lo han reclamado, por supuesto.

Pero es que no solo afecta al regadío, también al abastecimiento. ¿Sabe que hay un montón de municipios que les va a afectar y van a tener que pagar seis millones más de euros por el agua? ¿Sabe que de esos municipios, 25 son de la Vega Baja? A ver cómo les explica a los alcaldes de esos municipios y a los vecinos de esos municipios que en este año, que se antoja bastante difícil para ellos, van a tener que pagar más por el agua, señora consellera, (aplaudiments) después de lo que acaba de suceder.

Y en cuanto a la desalación. Ustedes apuestan por la desalación y hablan de emergencia climática. Ha hablado usted de emisiones de CO₂. Pues, que sepa, por si no lo sabe, señora

consellera, que un hectómetro cúbico de agua desalada es igual, en cuanto al impacto respecto de emisiones de gases de efecto invernadero, a 1.400 coches al año, señora consellera. ¿Va a seguir apostando por las desaladoras o apoyando a esas desaladoras que algún municipio en los que ustedes gobiernan quieren y se empeñan en instalar, después del dato que le acabo de dar? Bueno, esperemos que no.

Y seguimos hablando de contaminación. Bueno, vamos a hablar..., ya que estábamos hablando de desalación, vamos a hablar del trasvase. En eso, mire, bienvenida, bienvenidos. Por fin entró lo cordura. Usted ha dicho que el trasvase es irrenunciable. (Soroll de papers) El trasvase es irrenunciable. ¿Saben ustedes que no quisieron incluir este adjetivo en el dictamen de la subcomisión de estudio del déficit hídrico, que los únicos que queríamos incluirlo fuimos el Partido Popular, fuimos nosotros? (Aplaudiments) Ustedes no quisieron incluirlo. Bienvenidos.

También ha dicho la consellera que iba a llevar a los tribunales..., si se hacía una comisión central de explotación del trasvase Tajo-Segura y se dejaba entrar a la mancomunidad de los municipios ribereños, que lo recurriría. Bueno, ¿lo ha recurrido ya? Porque esto ha pasado. ¿Lo ha recurrido ya, señora consellera, o ha presentado alguna queja ante el Gobierno de España? Porque no se ha invitado ni al SCRATS ni a los municipios que integran la mancomunidad del Taibilla. No se les ha invitado, pero los otros, los ribereños, sí que estaban, señora consellera.

Y sigo, sigo hablando de depuración y de saneamiento. Efectivamente, queda mucho por hacer y ustedes dicen que es que han hecho. Han hecho bien poco. Mire, le voy a dar una cifra (soroll de papers): en la última legislatura del Partido Popular, más de cien millones de euros en saneamiento y depuración; la del Botànic, el Botànic I, 17 millones de euros, lo mismo que se gastan en asesores y altos cargos, señora consellera. (Aplaudiments) Un poco vergonzoso, por no decir mucho.

Claro que hace falta. Hace falta, ¿sabe por qué? Porque, por ejemplo, necesitamos que no se vuelvan a cerrar playas en pleno periodo estival. Y lo de las cloradoras no es solución. ¡Anda!, que también tiene su gracia que el Pativel (soroll de papers) no permita pruebas deportivas, como la de nado en Elche, que se suspendió, pero sí permite cloradoras en las playas valencianas. (Aplaudiments) Es bastante curioso.

Y, mire, contaminación. Le recuerdo que el Botànic paralizó 639 millones de euros de inversiones, 750 empleos, porque no son capaces de tramitar los expedientes. Y tienen un convenio, que inició el Partido Popular, con los colegios profesionales que no utilizan, señora consellera. Ellos dicen que se atrevan a utilizarlo, que no les salga tanto sarpuellido con esa colaboración público-privada.

Y sigo. Cuatro años perdidos. Cuatro años perdidos en gestión de residuos. Y me pregunto, ahora que la persona que cesaron ustedes va a coordinar sus políticas, ¿van a seguir empeñados en el SDDR o lo van a dejar en un lado y esas tres erres las potenciarán a través del SCRAP y la valorización energética? Le recuerdo –si no lo sabe, se lo digo– que la ONU reconoce la utilidad y la importancia de la actividad de las plantas de valorización energética a nivel mundial y su impacto en el cambio climático. Apuesten por la valorización energética. Creo que no es muy coherente que tengan

ustedes coordinando sus políticas a quien ha estado cuatro años perdiendo el tiempo con el SDDR.

Y acabo...

El senyor president:

Senyoria.

La senyora Díaz González:

..., acabo ya. Aunque tengo..., me queda...

El senyor president:

Ha de finalitzar ja.

La senyora Díaz González:

...Bueno, decirle una sola cosa más. El pacto de gestión forestal. Miren, (*soroll de papers*) ustedes dijeron que no al pacto de gestión forestal hace más de dos años, cuando mi síndica se lo propuso. Este pacto de gestión forestal lo estaba pidiendo todo el sector y ustedes dijeron que no y ahora dicen que van a hacerlo. ¿Para cuándo ese pacto de gestión forestal, señora consellera? Porque usted dice que prevenir incendios es necesario y que, para prevenir incendios, hay que prevenir, sí, pero, ¿cómo? Con gestión forestal, señora consellera,...

El senyor president:

Moltes gràcies.

Moltes gràcies, senyoria.

La senyora Díaz González:

...ya se lo digo yo, con gestión forestal.

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

En nom del Grup Parlamentari Unides Podem, per a fixar posició sobre la compareixença de l'honorable consellera, té la paraula la il·lustre diputada Beatriu Gascó.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Gascó Verdier:

Bon dia, president.

Consellera.

Bon dia, senyories i membres del públic.

Abans que res, vull expressar la meua profunda solidaritat i la del meu grup també amb totes les persones que han patit les conseqüències d'unes pluges catastròfiques en el sud de la Comunitat Valenciana i molt especialment en el Baix Segura.

Em dol particularment que qui ja patix una vida difícil, com són els llauradors i llauradores, hagen perdut en molt casos el cent per cent de la collita. Sabem que la conselleria ha donat una resposta immediata i confiem que les ajudes promeses arriben el més aviat possible.

Hui també, en este meu primer discurs en aquesta X Legislatura, agrair a totes les persones que varen depositar la seua confiança en Unides Podem. És per a mi un honor estar de nou en les Corts Valencianes. Continuaré treballant amb tota la meua passió per tractar d'ajudar a resoldre els nombrosos problemes que es patixen en l'àmbit de l'agricultura, la ramaderia, la pesca artesanal, un món rural en estat d'abandó i, especialment, els desequilibris i amenaces a què sotmetem la mare terra.

Perquè, quan parlem de món rural i de medi ambient, parlem del llegat i de les arrels del nostre poble, dels nostres majors. I nosaltres en estes Corts i vosté al govern del Botànic tenim la responsabilitat compartida de deixar el millor llegat possible a les nostres filles i nétes; un llegat del qual depén el futur del nostre poble. (*Aplaudiments*)

La IX legislatura va ser clau per trencar les dinàmiques que més mal han fet en poc de temps al nostre país. I sí, vint anys no són res per a la natura, però coincidirà amb mi, senyora consellera, que aquesta legislatura ha de deixar enrere, definitivament, els atemptats contra ja no sols la natura, sinó contra el sentit comú. I no parle sols de la lluita contra la pitjor amenaça que atempta contra els éssers humans, que és l'emergència climàtica; em referisc també a la necessitat de trencar per sempre amb la passivitat i deixadesa cap a un sector històricament protagonista, com és l'agrari. Els llauradors, ramaders i pescadors artesanals ens ho estan demanant a crits.

I no es tracta sols de remeiar la irresponsabilitat dels partits espanyols, i amb diputats i diputades valencians, que primer voten a favor o abstenció als tractats de lliure comerç, que afonen encara més els nostres xicotets llauradors i ramaders, i després es posen darrere de les pancartes demanant el suport a aquest sector.

Hem de donar respostes immediates als citricultors, als productors d'ametlers afectats per la *Xylella fastidiosa*, als viticultors, als ramaders i a tants altres que esperen d'aquest Botànic atenció i confirmació que hi ha esperança per a resoldre els problemes tan greus que viuen.

Cal treballar amb convicció, per tal d'aconseguir una millora substancial de la futura PAC, en revisió, com vosté be deia. Que la política de major pes financer de la Unió Europea

tracte l'agricultura mediterrània i la valenciana en particular amb la forma que es mereix.

I nosaltres, des del Botànic, haurem d'aprofitar al màxim el ventall de possibilitats que oferixen eixos fons, per tal de recolzar de valent els joves llauradors que intenten assentar-se en una explotació; donar suport a la ramaderia extensiva, com a excel·lent sector que fixa població rural i ajuda a lluitar contra els incendis, com vosté mencionava; fomentar l'agricultura ecològica i la venda directa; aconseguir que els menjadors escolars oferisquen aliments de qualitat; donar facilitats perquè hi haja més formatgeries artesanals, més apicultors, perquè hi haja més obradors, també, de pa artesà i melmelades. Apostar, en definitiva, per un sector primari que siga, de veres, una oportunitat de creació d'ocupació en les zones rurals, tot i sent cada vegada més respectuós amb el medi ambient.

Però vosté sap i totes ací sabem que la clau està també a aconseguir que la gran distribució respecte el paper que els xicotets productors han de jugar, sense oprimir-los amb preus sota el cost de producció. I, per a aconseguir-ho, vosté haurà de fer complir la llei de la cadena alimentària –una llei que necessita canvis, això està clar, però és la que tenim– i amonestar qui no la complisca.

El Botànic ha de ser, en definitiva, eixa finestra d'esperança per a una agricultura que, d'altra manera, està en perill d'extinció.

El sector agroalimentari, en el seu conjunt, no sols és un sector clau en la nostra economia i responsable d'alimentar-nos, també és clau en la lluita contra el canvi climàtic. Aquest és el sector que més contribueix a les emissions de CO₂ si es té en compte no sols el procés productiu, sinó també el transport, la cadena de fred i els envasos i embalatges que genera.

Per això, també cal treballar per a aconseguir un sector agroalimentari. I això ho saben bé les empreses valencianes que en són líders. Cada vegada s'ha de ser més respectuós i compromés amb el medi ambient. Però sembla que alguns no tenen pressa perquè la Generalitat jugue el seu paper de fer complir els terminis que ens marquen des d'Europa com, per exemple, en la generació de plàstic i envasos, en general, i en la seua gestió, de la qual en són responsables.

Hem de reconèixer, senyora consellera, que hem aconseguit que la dreta haja avançat, en certa mesura..., bo, una part de la dreta, altres semblen encara ancorats en el segle passat o inclús l'anterior. Després de dècades de menyspreu de les evidències científiques, a la fi hem aconseguit que facen cas a la ciència i no al cosí de Rajoy. Si les hagueren assumit abans, no hauríem de fer front a les grans amenaces que han posat damunt del cap de la Comunitat Valenciana, amb el seu model urbanístic depredador, la gestió nefasta de l'aigua i les màfies lligades a la gestió de residus, per posar uns exemples. En contrast, el Botànic vol i sap governar millor, molt millor.

Coincidim, senyora Mollà, que entre les tasques més importants que ha d'afrontar la secretaria autonòmica de medi ambient està la de fer avançar dràsticament la nostra comunitat en la capacitat de reduir, reutilitzar i reciclar els residus que generem. Hem assumit la responsabilitat de govern amb una clara vocació de donar solució a la crisi climàtica i, per això, cal afrontar aquest i altres problemes.

Comptem amb vosté per a avançar en la formulació d'una llei de prevenció de residus, en línia amb la proposta que es va quedar a meitat en la passada legislatura, però també per a avançar a nivell legislatiu en la generació i/o pujada d'impostos, com se'ns demana des de Madrid i des d'Europa, tant a abocador com a la incineració.

El PIR necessitarà també una revisió i s'haurà d'aprovar també una llei complementària de protecció del medi ambient contra l'abandonament de residus. Però, sobretot, en aquesta legislatura s'ha d'aconseguir la implantació de la recollida selectiva de la matèria orgànica en tots els pobles i ciutats de la comunitat, lluitant, al mateix temps, contra el malbaratament d'aliments, com vosté deia.

En matèria forestal, queda pendent implementar totes les eines nascudes de la modificació de la llei forestal, com és la creació del fons forestal valencià, del pagament dels serveis ambientals, el centre de la propietat forestal o els consells forestals de demarcació. Així mateix, s'haurà d'abordar la modificació del Patfor, l'eliminació progressiva de l'ús del foc i el foment de cultius per mantindre el mosaic agroforestal.

També s'han d'afrontar les principals causes de contaminació atmosfèrica, acústica, electromagnètica i lumínica. En este sentit, recolzarem qualsevol iniciativa que aporte solucions als problemes de salut que afecten a la població i a la fauna i que permeta l'augment de les inspeccions ambientals en la Comunitat Valenciana.

S'han de millorar substancialment també les condicions laborals dels treballadors i treballadores de VAERSA, així com dels agents mediambientals. I hem de recolzar, evidentment, l'activitat d'investigació de l'IVIA i del CEAM.

Respecte al cicle integral de l'aigua, s'han de resoldre, de manera definitiva, els problemes lligats a la depuració, el sanejament, la separació de pluvials de fecals i la promoció de sistemes com els de drenatge urbà sostenible.

Last but not least, al contrari, s'ha de donar una forta espenta a l'estratègia valenciana de canvi climàtic i transició energètica. El meu grup recolzarà la implementació efectiva dels indicadors globals i específics per tal de controlar el compliment de l'estratègia. Com no pot ser d'altra manera, volem veure nàixer el més aviat possible l'agència valenciana de lluita contra el canvi climàtic i l'aprovació de la llei valenciana de canvi climàtic.

No són pocs els reptes que queden pendents i sap que trobarà el nostre ferm suport per tal de fer avançar la Comunitat Valenciana en la resolució de tants i tants problemes que, hui en dia, han arribat a mobilitzar a milions de joves en els Fridays for Future.

Però, també, a unes mares i uns professors pel clima, organitzacions ecologistes i, diria, a una ciutadania, en general, molt preocupada per la destrucció del planeta i de les conseqüències de salut que en deriven.

No és demà, senyories, és hui, és ara, quan es demostra davant la història que som capaços de fer de la nostra terra una llar per a les noves generacions. O si, per contra, el futur ens jutjarà culpables.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Fixarà posició en nom del Grup Parlamentari Compromís, a la compareixença de l'honorable consellera, la il·lustre diputada Graciela Ferrer.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Ferrer Matvieychuc:

Moltes gràcies, senyor president.

Bon dia, senyores i senyors consellers, senyors i senyores diputats i diputades.

Senyora consellera, és un plaer per mi el poder estar fent aquesta compareixença davant una persona que valore molt i que està demostrant tota la seua vàlua, tota la seua dedicació i tota la seua capacitat per fer front al principal repte que tenim com a societat, com a essers humans, com a humanitat: l'emergència climàtica.

Malauradament estos dies, esta setmana, hem sigut testimoni de primera mà de les conseqüències de la torrencialitat de les pluges; de les conseqüències de no haver tingut en compte el nostre clima mediterrani, el nostre cicle hidrològic mediterrani, a l'hora de l'ordenació del territori, de posar infraestructures, de com tractar els rius i les seues planures d'inundació.

Malauradament tenim moltes vides destrossades que hem de reconstruir des de ja. I, sobretot, set persones que ja no estan ací, que ja no estaran. Són conseqüències irreversibles, però de tot això hem de traure lliçons i, sobretot, hem de comprometre'ns, des dels nostres llocs a la política, a tots els elements de decisió, a que no es torne a repetir.

Tot aquest dolor ha de servir per a que aprenguem i tingam en consideració que el territori està ahí, que els riscos estan ahí i que el que hem de fer és evitar i reduir al màxim la vulnerabilitat de les persones, tant la social, com l'econòmica, com l'ambiental.

Aixina volia començar perquè el canvi climàtic..., ens deien: «No, això és un invent». No, el canvi climàtic està ací i hem de gestionar-ho. I per això en aquesta conselleria, que alguns es creuen que és una qüestió de postureig això de dir-se emergència climàtica i transició ecològica, és central, és vertebrador. Perquè sense assumir la necessitat d'actuar ja –ja no podem esperar a més paraules, ja està comprovat– i fer eixa transició ecològica, eixa descarbonització de l'economia per a mitigar les causes del canvi climàtic.

Però també eixa transició ecològica que implica l'adaptació dels sectors, dels usos del territori, per tal de salvaguardar els ecosistemes i per tal de salvaguardar les persones. És fonamental, i és fonamental que siga justa perquè si no els que assumiran els costos són els de sempre, els que no tenen assegurança en sa casa, els que s'han quedat sense el bancal, i això no ens ho podem permetre com a societat.

Per una altra banda, crec que el plantejament que vosté ens ha fet i el compromís que ha assumit aquest Consell d'abordar l'emergència climàtica des d'un punt de vista transversal, integrador, a tots els nivells i en tots els departaments, és fonamental. És la línia en la qual hem de continuar treballant.

I, per això, tots sabem –ens ho han dit els científics desenes i desenes de vegades– és fonamental la salut dels ecosistemes, és fonamental la biodiversitat per a poder ser resilients a eixe canvi climàtic. És fonamental que la nostra agricultura estiga preparada, diversificada; que tingam uns rius i uns aqüífers sans, sense contaminació.

Eixes línies de treball que vosté ha resumit, perquè era moltíssima densitat, en aquesta compareixença creguem que són les línies de futur. Alguns es queden mirant al passat o fent frontisme, nosaltres, des de Compromís, el que pensem i el que anem a defensar són unes polítiques ambientals per a mantindre i millorar la qualitat de vida de les persones, però no sols les d'ara sinó també les que vindran.

En l'àmbit de l'altra meitat de la seua conselleria, íntimament relacionada amb aquesta, que és la d'agricultura i desenvolupament rural, nosaltres pensem que en la legislatura passada hem avançat de manera important per a fer front a problemes estructurals de l'agricultura, del nostre model agrícola, que no s'havien abordat en 20 anys.

Que no s'havia abordat ni el relleu generacional, ni fer un pla de futur com el de l'agricultura ecològica, que demostra que no sols és ben rebut socialment sinó que a més a més aborda qüestions d'atracció a persones joves. De diferenciar, de competir, a través de la diferenciació del producte, perquè la diferenciació del producte és fonamental per a poder guanyar en valor afegit, en rendibilitat dels llauradors i de les llauradores.

Tenim amenaces en l'horitzó: estan les plagues, estan les amenaces climàtiques, estan els tractats comercials. Que molts ens han criticat perquè resulta que ara sembla que som Trump per dir que, escolte, el que no pot ser és que deixen entrar material contaminat mentre ací estem fent un esforç ingent per tractar-ho i per evitar-ho.

I després resulta que tenim el problema de plagues, com el cas de la *Xylella*, i el govern de l'estat, el govern espanyol, es posa de perfil. És un problema del conjunt de la península –diria jo fins i tot– no és un problema que tingam ací i que ja ens arreglarem com puguem. Per això és fonamental que el finançament arribe, també, a este tipus de treballs que són essencials per la investigació i també per a la compensació de totes les persones afectades.

Durant molt de temps hem viscut, malauradament, en una situació en la qual la gestió dels residus era més napolitana que europea. Doncs ara tenim un pla integral de residus que s'està posant en marxa, que està i que posa damunt de la taula amb transparència les dades i les iniciatives, per a abordar amb responsabilitat eixa fase de consum de materials i reduir l'impacte tant en el territori, com també des del punt de vista econòmic generant llocs de treball.

El medi rural, el desenvolupament rural, ha d'estar i està totalment vinculat tant al desenvolupament agrari i ramader

com també la protecció del medi ambient, l'economia circular i les polítiques contra el canvi climàtic.

L'animem a continuar...

El senyor president:

Ja...

La senyora Ferrer Matvieychuc:

...-acabe de seguida- a continuar en la seua tasca. Ens té, al Grup Parlamentari Compromís, per a donar suport i espenta a totes les iniciatives que vagen en contra del canvi climàtic, en la lluita contra el canvi climàtic per eixa emergència climàtica que, malauradament, hui hem tingut un exemple més en un trosset d'horta de València, un projecte d'infraestructures i necessari està faltant. La nostra solidaritat.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Fixarà posició, en nom del Grup Parlamentari Socialista, a la compareixença de la consellera l'il·lustre diputat David Calvo, per un temps màxim de 10 minuts.

El senyor Calvo Alfonso:

Buenos días, gracias.

Muchas gracias, señor presidente.

Señorías, muy buenos días, ya son casi tardes.

Esta es mi primera intervención en esta sala y es imposible ocultar el inmenso honor que tengo al poder hacerlo. Por lo que ello significa, nada y nada menos que representar a todos los valencianos, a los que nos votan y a los que no lo hacen. Jamás lo olvidemos.

Después de ver algunas intervenciones la semana pasada y a lo largo de esta mañana, estoy seguro que no voy a estar al nivel. No voy a estar al nivel de escenografía ni de teatralidad de algunos diputados y diputadas y me van a tener que perdonar por ello. Es más, haría la propuesta que, aprovechando las obras de remodelación del hemiciclo, instalemos una cortina. Una cortina a modo de telón de fondo para que esos diputados y diputadas se sientan más cómodos a la hora de hacer su función, su función teatral, que es la de sembrar el caos. *(Aplaudiments)*

Dicho esto, y como no podía ser de otra forma, en nombre del Grupo Parlamentario Socialista me gustaría felicitar a

la consellera por su nombramiento y desearle la mejor de las suertes, porque su suerte será la suerte de nuestro gobierno y la de todos los valencianos y valencianas.

Una vez que he escuchado las exposiciones de los mal llamados grupos de la oposición, porque prefiero decir los grupos de la obstrucción, he recordado algo que sucedió hace unos días y creo que nos puede ayudar a entender cuál será la postura de esos grupos durante los próximos cuatro años. Alguno de esos partidos llegó a la descalificación personal y al insulto de la consellera por haber empleado medidas de cloración en algunas playas, algo ajeno a la responsabilidad política y que le puede pasar absolutamente a cualquiera. *(Aplaudiments)*

Es curioso que esa medida fue empleada por el Partido Popular cuando gobernaba. Sin duda, lo peor que le puede suceder a un partido es perder la confianza y la credibilidad porque cuando eso sucede lo ha perdido absolutamente todo y lo único que les queda es la escenografía y el insulto. *(Se sent una veu que diu: «De eso sí que sabéis.»)*

El senyor president:

Senyories, per favor.

El senyor Calvo Alfonso:

Consellera, con ello me gustaría pedirle que no le demos pábulo a ese tipo de políticas sectarias, donde no importa lo que se hace únicamente importa quién lo hace, donde no importa lo que se dice únicamente importa quién lo dice. Sinceramente, creo que la sociedad valenciana espera algo más de todos nosotros y nosotras. *(Aplaudiments)*

Estos días se ha mencionado a Francisco de Asís, a José Mota, a Jennifer López. Sé que no voy a estar a la altura, pero me van a permitir que mencione a Weber.

Sin ánimo de ofender a nadie y sin ningún tipo de acritud, recuerdo aquello que decía: «Los miembros del parlamento son, por lo general, unos borregos votantes disciplinados. Lo único que el miembro del parlamento tiene que hacer es votar y no traicionar al partido». Hagamos el esfuerzo todos, absolutamente todos y todas, de no convertirnos en esos borregos que decía Weber, y que lo único que nos importe sea no traicionar a las personas *(aplaudiments)*.

Consellera, tiene un reto mayúsculo: en su conselleria se aúna la agricultura, la pesca, la ganadería y el medio ambiente. Todas las áreas están interrelacionadas: un estornudo en una implicaría un resfriado en la otra. Así que le sugiero que piense que todas las áreas forman parte de una misma gestión, de forma inalienable.

Durante los últimos cuatro años se ha trabajado mucho en materia agrícola y ambiental, pero seamos honestos también, ha sido insuficiente. Porque teníamos mucho camino desandado por el principal partido de la obstrucción, el Partido Popular. Nos centramos en construir cimientos perfectamente sólidos, y algo muy importante, en reforzar nuestras

instituciones o, dicho de una forma no tan elegante, en desinfectarlas.

Durante los próximos cuatro años y con los cimientos perfectamente contruidos, tenemos que abordar sin ningún tipo de ambages tres retos principales: el primero, reinventar el sector de la agricultura, volviendo a darle valor en la cadena alimentaria. El segundo, el cambio climático, esa espada de Damocles de toda la humanidad y que pende sobre nuestra cabeza y que, en cualquier momento, puede caer sobre nosotros y nosotras.

Me gustaría hacer un pequeño inciso y aprovechar esta intervención para mostrar nuestro apoyo y el del Grupo Parlamentario Socialista a todos los afectados por la gota fría. Y agradecer el esfuerzo titánico de todas las personas que se dedican de forma ejemplar a hacernos a los demás la vida más segura. Infinitas gracias (*aplaudiments*).

Ya no podemos ocultar la imperiosa necesidad de enfrentarnos al cambio climático. Jamás hubiésemos imaginado que sufriríamos sus efectos de forma tan cercana como lo hicimos la semana pasada.

Y el último reto: el desarrollo rural, la despoblación de nuestras comarcas de interior. De esto podría contarle mucho. Soy de Requena, el municipio más extenso de la Comunidad Valenciana, con 25 núcleos de población, 814 kilómetros cuadrados. Forma parte de esas comarcas del interior que ocupan dos tercios de nuestro territorio, pero que únicamente tienen el 10 % de la población.

Y sin ningún tipo de acritud al compañero de Ciudadanos, se dice la comarca Requena-Utiel. Y tengo que hacer esa matización, porque si no mis vecinos y vecinas me matarían.

A partir de esa realidad, el Consell, a partir de esos tres retos, a través su *conselleria*, nuestra *conselleria*, ha diseñado una estrategia clara y ambiciosa, que desarrollaremos conjuntamente los próximos años, conjuntamente. Esa estrategia está basada en diferentes ejes fundamentales, pero me gustaría poner especial énfasis a cinco de ellos.

El primero, la Ley de estructuras agrarias, ya aprobada por esta sala y cuyo desarrollo normativo ya está en marcha. Debemos refundar un nuevo modelo, un nuevo modelo basado en estructuras productivas rentables y, sobre todo, orientadas al mercado. No podemos perder de vista que somos una agricultura exportadora.

El segundo de los ejes sobre el que nos tenemos que centrar tiene que ver con la importancia de desarrollar la investigación y la innovación. Para ello, debemos impulsar un marco estable de innovación agroalimentaria en el que tenemos que reforzar obviamente el papel del IVIA, los centros de investigación y, cómo no, las universidades. El movimiento se manifiesta andando y la voluntad política presupuestando, *consellera*.

El tercero de esos ejes de actuación aborda otra cuestión básica: el marco internacional, la comercialización, la calidad, la cadena alimentaria, en definitiva el mercado, ese lugar donde se dirime la partida. No nos olvidemos de nuestras denominaciones de origen. Al compañero de Ciudadanos, la denominación es Utiel-Requena y la comarca Requena-Utiel.

No nos olvidemos de nuestras denominaciones de origen. Apostemos fuerte por nuestros productos y por nuestra identidad.

El PP no era únicamente un amigo de lo ajeno, también pretendió usurpar la identidad y el origen de nuestros productos y de nuestros pueblos, despreciando y ninguneando las diferentes características de nuestros excelentes vinos valencianos. Por eso, no tienen la más mínima legitimidad para dar lecciones en ese asunto.

Consellera, dentro del marco internacional, Mercosur se merece una mención especial. Conviene que contextualicemos. Que la rúbrica del tratado ha sido una cuestión de espacio-tiempo, y le ha correspondido a su mandato únicamente. Dicho eso, lo digo para que sonrojemos a aquellos partidos que coincidieron en la rúbrica real del pacto de Mercosur en el apartado de agricultura.

¿Recuerda aquellas palabras de Weber? Pues no importa lo que se haga, sino quien lo haga. Le propongo que nos centremos y no crispemos el ambiente, que nos centremos en nuestra responsabilidad política, que no es otra que la de equilibrar todos los intereses de todos los agentes implicados. Queremos, en definitiva, sentar las bases de una agricultura valenciana, moderna y competitiva, de una agricultura valenciana para el siglo XXI.

Los dos últimos ejes hacen referencia sobre todo a una cuestión de política de concienciación, o de concienciación política, no por ello menos importante. No se ha mencionado el bienestar animal. Y también me gustaría hacer un especial hincapié al cambio climático, obviamente.

Pero debemos de abordar de una vez por todas la aprobación de una ley de bienestar animal, en el que el sacrificio cero, la adopción, las granjas, el cuidado de los animales en las granjas y las protectoras sean su eje vertebrador. (*Applaudiments*)

Nuestra labor también consiste en concienciar a la ciudadanía. ¿Os imagináis qué pensarían hace diez años de estas batidas multitudinarias domingueras para recoger plásticos? Se reirían de nosotros. Tenemos que hacer lo mismo con el bienestar animal.

Me he dejado para lo último la lucha contra el cambio climático. Sin duda, es el reto de nuestra generación. Me va a permitir que tome prestado de Unamuno aquello que decía que deberíamos tratar de ser padres de nuestro futuro, en lugar de ser los hijos de nuestro pasado.

Creo que esa debe ser la actitud con el medio ambiente, olvidarnos de la laxitud con la que el Partido Popular se involucró con el cambio climático y enfrentarnos a él, sin condiciones pero con todas las convicciones. El PP se molestará, porque ellos son pasado y deberíamos hablar de nuestra gestión.

Sin duda lo son, en el sentido más amplio de la palabra, pero en esta ocasión me refiero a sus erráticas medidas forestales y medioambientales. Porque hirieron partes importantes de nuestro patrimonio natural de forma irreversible. Muchas de esas heridas no están cicatrizadas. Por eso, sus errores pretéritos nos siguen acechando en el presente.

Y termino ya, presidente. En política medioambiental, al final no solo queda la acción de los políticos, también la acción de

las personas comprometidas. No podemos ser imparciales, equidistantes ni independientes con el mundo que queremos dejarles a nuestros hijos e hijas.

El futuro jamás será dominado por aquellos que están atrapados en el pasado.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

No sé si la consellera serà capaç de contestar totes les qüestions plantejades en els quatre minuts, vint-i-nou segons, però confiem en la seua perícia.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

Doncs, molt ràpid.

Sobre lo expuesto por el representante de Vox, me gustaría aclarar algunas cosas. Para empezar, y algunos los han expuesto más. Los *minimis*, no existe partida presupuestaria. Y para crearla, se tiene que hacer una modificación presupuestaria. Hasta ahí entendemos el proceso de un presupuesto, ¿no?

Entonces, *conselleria*, tanto mi antecesora como yo, ya ha solicitado esa modificación presupuestaria y hasta donde me llega el ROF, yo no soy *consellera* de hacienda. Con lo cual, está tramitado el proceso que se hace en un presupuesto. Cuando no existe una partida, la tienes que crear, por tanto tiene que haber una modificación presupuestaria, por tanto tienes que dotarla económicamente.

Y hasta ahí es donde nos llegan nuestras competencias. Por tanto, no se negó ninguna antecesora ni yo misma a que lleguen las ayudas de *minimis*.

Sobre el tema de las encuestas, ¿ustedes se imaginan que en la época del *boom* inmobiliario hubiéramos preguntado sobre si teníamos que proteger nuestros parajes naturales en encuestas? Es que hay cosas que a veces no se preguntan. Hay cosas que hay que hacer. Y la política está para tomar decisiones, incluso cuando hay una persona que no está de acuerdo.

Porque efectivamente hay confrontación de intereses y, en la política, tienes que tomar decisiones. Porque si encontráramos todos los intereses en el mismo saco, esto no sería política y el mundo no existiría, ya se lo digo yo, porque eso no es real.

Después, yo además le agradezco muchísimo su intervención, y yo de verdad creo que me gustaría intentar hacerles entender que van a venir años cruciales, tanto en desarrollo rural como en política agraria común. Cruciales. Y que es necesario dotarles de estructura humana para poder desarrollar todas las decisiones.

En inspección de almacenes, estoy de acuerdo, pero exijámoslas en puertos, que es lo que precisamente estoy exigiendo. Porque cuando llegan, entran por el puerto, llegan a almacén, vete tú a buscar en almacén, que efectivamente encuentres una plaga. Y a lo mejor ha venido un *container* lleno producto con plaga y está distribuido por almacenes que no localizas. Entonces, vayamos a la raíz, que es la propia entrada del producto, vayamos a los puertos.

Y ahí es donde la Unión Europea la semana pasada, porque es quien tiene que desarrollar esto y el estado el competente, supuestamente quiere reforzar el control de plagas en los puertos. Bienvenidos, estaremos vigilantes y yo creo que usted también.

El representante de Ciudadanos. Le he dicho que el número de productores de agricultura ecológica ha subido. Y hasta ahí los datos son los que yo he dicho.

Después, el Tajo-Segura, y con esto también, se lo voy a decir al Partido Popular, oiga, ayúdenme. Porque hasta hoy ha habido una cosa sin precedentes en el parlamento de Castilla-La Mancha, y es que su partido y su partido han registrado una moción (*aplaudiments*) para que se derogue el memorándum Tajo-Segura. Su partido y su partido.

¿Qué van a votar su partido y su partido literalmente a una moción para la derogación del memorándum del Tajo-Segura? Ayúdenme. Porque que usted me quiera a mí hacer explicar que es intocable e irrenunciable el memorándum Tajo-Segura, cuando ya lo he dicho por activa por pasiva, y ustedes desde allí, sus grupos parlamentarios, todo un parlamento se va a pronunciar, pidiendo formalmente la derogación...

Esto ya no es el cambio del real decreto para introducir en la comisión de explotación a municipios ribereños. Es que no estamos en el mismo nivel, ¿eh? Que por cierto, para denunciar algo, tiene que haber un acto administrativo, y eso se hace mediante un real decreto que cambia la estructura de la comisión de explotación, e incluye.

O sea que oficialmente no están incluidos... No, no, y por eso yo no puedo denunciar, oiga, que yo entiendo que la administración funciona bien, y normalmente hay leyes y procedimientos, yo me lo creo. Entonces, no podemos denunciar un procedimiento que no ha sucedido. Pero es que ustedes ya han ido a la máxima.

Y miren, el tema de Mercosur. Con esto también... Yo no le voy a pedir nada a Rodríguez Piñero. Rodríguez Piñero es una eurodiputada, y con todos mis respetos, trabajará por los intereses que ella considere. Yo se lo pido al ministro y se lo he pedido al comisario que ustedes, por cierto, pasearon y no le dijeron que aplicara ningún tipo de cláusula de salvaguarda (*aplaudiments*).

Lo pasearon por aquí en plena crisis citrícola, pero no le pidieron que aplicara la cláusula de salvaguarda. Le he enviado cartas al ministro, le enviado cartas al comisario. He pedido el plan de reciprocidad, he pedido el control de plagas, lo he pedido en reuniones en el ministerio, lo he hecho a través de correspondencia. Oiga, pero, veinte años elaborándose Mercosur, en parte en sus manos, y ustedes no exigieron absolutamente nada de esto. (*Aplaudiments*) Nada de esto.

Yo, ¿saben lo que le voy a pedir a Rodríguez Piñero? Y les voy a pedir a todos los representantes de los partidos que están ustedes aquí y estén representando a los valencianos y valencianas y la Unión Europea. Que cuando llegue el momento, si no existe la garantía de que este acuerdo de libre comercio no se lleva por delante a nuestra agricultura y a nuestra ganadería, no se queden en una abstención. Voten que no a este tratado.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor presidente:

Moltes gràcies, consellera.

Entrem en el moment de les rèpliques.

Sí, n'hi ha tres grups que demanen rèplica. Començarem amb l'il·lustre diputat José Luis Aguirre, en nom de Vox-Comunidad Valenciana, per a la rèplica a la contestació de la consellera.

El señor Aguirre Larrauri:

Desde Vox queremos en primer lugar tener un recuerdo también por las dos víctimas fallecidas esta mañana en un accidente de avioneta de la Academia General del Aire, en San Javier, en Murcia. Nuestro pésame también a sus familias (*aplaudiments*), como todos mis compañeros han hecho por los fallecidos de las inundaciones.

Bueno, señora Mollà, le voy a dar otro argumento para defender a los agricultores valencianos frente a la importación de países ajenos a la Unión Europea. Además, yo creo que le va a gustar. Sabe usted que los buques de transporte marítimo, que vienen alimentados con bunker fuel, contaminan una barbaridad, tanto como quinientos millones... Dicen que quince buques de estos contaminan tanto como quinientos millones de vehículos.

Entonces, por un consumo sostenible también debemos prohibir las importaciones de productos perecederos intercontinentales. Es otro argumento para esa batalla que tenemos que llevar todos juntos. (*Aplaudiments*)

Es urgente tomar medidas para parar esa competencia desleal que arruina nuestro campo y que se va a ver muy, muy agravada, muy perjudicada por el acuerdo firmado por los socios de Mercosur.

No tenemos que volver a ver imágenes como estas de las naranjas por el suelo. Y estos acuerdos firmados recientemente por nuestros representantes, pues me temo que nos dan pocas esperanzas.

Vox considera, desde luego, que se debe orientar toda la actividad investigadora del IVIA a la detección prematura y desarrollo de métodos de control para que en caso de aparecer una plaga foránea, como estas que estamos comentando de la *Xylella* o todas estas que nos están entrando ahora de Sudáfrica, como el *cotonet de les valls* y demás, el agricultor tenga prevista una solución técnica.

Ciencia, técnica e investigación agraria y conocimiento del campo han de ir de la mano y para ello los servicios de desarrollo y transferencias de conocimiento en materia orgánica, agraria, ganadera y forestal han de ser potenciados.

El problema de la *Xylella* efectivamente es gordo. El problema es que estamos arrancando almendros y olivos muchas veces sanos y algunos que están enfermos, pero no damos opción a los agricultores.

Hay que buscar otras soluciones. No sé, por ejemplo, el algarrrobo es una planta de crecimiento rápido, que puede ser una alternativa al cultivo, que es resistente a la *Xylella fastidiosa* y tiene múltiples aprovechamientos. En fin, es una idea más.

Para la lucha contra los incendios forestales y el fomento de la ganadería, pues también habría que tomar medidas concretas.

Nosotros le proponemos, por ejemplo, en el caso de la ganadería de bravo que mantiene las dehesas.

En cuanto a las pruebas de tuberculina no inmovilizar toda una ganadería por un dudoso sin el correspondiente estudio microbiológico. Se podría hacer una puesta en cuarentena del animal dudoso, separándolo del resto realizando las pruebas necesarias para realizar el causante de ese falso positivo.

Y otra forma de fomentar ese tipo de ganadería extensiva es el IAE. Nosotros proponemos que agricultura explique a haciendo cuál es la actividad de los ganaderos de bravo. Los que alquilan sus reses para festejos populares. A nivel fiscal, este arrendamiento se cataloga como actividades artísticas y por esta razón los ganaderos no pueden acceder a las ayudas agrarias por no considerarse agricultores profesionales.

En cuanto a la pesca. Sabe usted que por el puerto de Valencia entran chirlas de menor tamaño de la permitida a nuestros pescadores y que además no pasan en el puerto –en el puerto de Valencia– los debidos controles.

El viernes 5 de julio se inmovilizaron 3.000 kilos de chirla procedente del puerto de Valencia portadoras de bacteria *E. coli*.

Luego... señora Mollà, no nos parece bien que para justificar su cambio climático use la catástrofe de la Vega Baja, que sí bien unas precipitaciones que han batido todos los récords en esta zona, en Murcia y en Almería, no son las más grandes recogidas desde que hay datos, como, por ejemplo, los seiscientos litros de la pantanada de Tous el año 1982, donde incluso algún pluviómetro de montaña recogió mil litros.

Los problemas de la zona de la Vega Baja empiezan por su orografía, ya que donde cayó la lluvia no había posibilidades de embalsarla. Continuó por tener un río por encima del nivel de los terrenos de alrededor y finalizó porque desde Denia hacia el sur de Alicante la impermeabilidad del terreno, el nivel freático, está a dos palmos del suelo.

Añadimos todas las infraestructuras que han provocado tapones, incluso en algunos casos auténticos muros de los barrancos y que no dejan correr el agua y esta tiene que buscar nuevos caminos.

La no limpieza de los cauces y barrancos, provocando que el agua a su paso arrastre todo y se carga de esa metralla que arrasa todo lo que encuentra a su paso.

En fin, hay que cuidar la ecología, pero sin cinismos y con soluciones reales, que no cueste nada.

Precisamente la Confederación Hidrográfica del Segura – pone hoy el diario *Información*– desoyó la exigencia de los regantes de vaciar el río, revisar las motas 48 horas antes de que se desbordase.

Fin. (*Aplaudiments*)

El señor president:

Moltes gràcies, senyor Aguirre.

En nom del Grup Parlamentari Ciudadanos, replicarà a la consellera, la contestació a la consellera, l'il·lustre diputat Egidio Tormo.

El señor Tormo Moratalla:

Gracias... gracias, señor presidente.

Señora *consellera*, le puede usted decir algún miembro del partido que sustenta su coalición que cuando los diputados salen aquí a exponer sus puntos de vista no hacen teatro. Es una falta de respeto tremenda decir que van a instalar aquí cortinillas para hacer un teatro. (*Aplaudiments*)

Me parece una falta de respeto total y absoluta que yo jamás he visto en esta casa, y he visto cosas muy raras, muy raras.

Segundo. Yo no sé si llama Utiel-Requena o Requena-Utiel. De verdad, si he ofendido a alguien, le ruego humildemente que me disculpe.

Lo que sí que sé es que Weber era alemán y no se pronuncia «ueber», sino «beber». En cualquier caso, cada uno que haga de su capa un sayo.

Mire, nosotros tenemos una capacidad innata para pactar... (*Remors*)

El señor president:

Senyories, per favor.

El señor Tormo Moratalla:

Comprendo que alguno se moleste, pero cada uno tiene que asumir sus propias limitaciones.

Nosotros tenemos una capacidad innata, señora *consellera*, para llegar a acuerdos. (*Aplaudiments*) Tal capacidad de

acuerdos ha hecho la tan mencionada Ley de estructuras agrarias –y no es la primera que le digo– fuera consensuada entre todos los grupos políticos: Compromís, Podemos, Partido Socialista, Partido Popular –Vox todavía no estaba en esta cámara– y, por supuesto, quien le habla en representación del partido de Ciudadanos. Por lo tanto, que no nos acuse nadie de obstrucción.

Es decir, vuelva a decirle a ese miembro del partido que le sustenta a usted que no nos culpe a nosotros de sus propias limitaciones como partido, si es que las tiene, si es que las tiene.

En cualquier caso, señora *consellera*, a veces se sube uno aquí a dar lecciones de legitimidad y sale trasquilado.

Mire, usted se ofendía o molestaba políticamente hablando –usted tiene mucha más cintura política– cuando yo le decía que usted decía: haremos, haremos y haremos. Pero claro, como digo, su grupo político está en coalición con el Partido Socialista hace cuatro años.

«Haremos» decía también el anterior *conseller* en su debate..., en el debate inicial cuando hablaba de control de plagas. Y hablaba que había cuatro inspectores para inspeccionar 700 empresas.

Cuando empezó el problema de las playas, usted tenía cinco inspectores para 500 kilómetros de playa, luego poco fuimos mejorando. Haremos.

Vertederos. En el discurso inicial, la señora Cebrián, que yo creo que fue una gran *consellera* con las limitaciones presupuestarias que ustedes mismos le fajaron, hablaba de mafias en el tema de gestión de vertederos. Pues las mismas mafias deben existir porque la situación de los vertederos no ha mejorado manifiestamente.

En cuanto a la *Xylella* hace cuatro años teníamos... no el mismo discurso que ahora, lo tenemos incluso peor. Me refiero, no nos daba ninguna iniciativa, no nos daba ninguna solución y, además, negaba la mayor. Negaba la propia *conselleria* que usted dirige ahora que existiera un problema que fuera catalogado... de mayor.

En cuanto a agua. Es que en el tema de agua ustedes se enredan constantemente. Reutilización, siempre. Depuración, siempre. Pero cuando se acaba la reutilización y la depuración –y este discurso lo he tenido yo aquí con miembros de su partido– ¿cuál es el siguiente paso?

Cuando los turistas que van a Benidorm no se puedan duchar porque no hay agua, cuando los turistas que van a Torrevieja no puedan beber de una forma normal y sostenida porque no hay agua, cuando los turistas que van a Torrevieja o cualquier puesto que a usted se le ocurra de las tres provincias de la comunidad, ¿cuál es el siguiente paso? ¿No está usted de acuerdo en que hay que llevar agua de donde la hay a donde no la hay? ¿No parece lógico? ¿No parece solidario?

¿Por qué votamos en esta casa una moción o una PNL –no recuerdo– para hacer el corredor mediterráneo desde Algeciras hasta Francia, que es una autopista de cemento, como también ha dicho aquí en alguna otra ocasión, es una autopista llena de túneles y viaductos por donde circulan los

trenes o circularán, espero, algún día y tenemos problemas en llevar agua de donde la hay a donde no la hay?

Medio ambiente. Usted me decía: «Haremos, haremos...» ¿Por qué?, si ese mi discurso, haremos. ¿Pero es que ha mejorado algo la situación de medio ambiente?

Cuando usted dice: «Mire, tenemos que tener más fondos para implementar una política de medio ambiente y de emergencia climática». Pero es que se ha terminado el tiempo de las quejas a los señores del Partido Popular, que estaba muy bien. Ahora son ustedes los que han sustentado a un gobierno del Partido Socialista para que solucionen los problemas.

¿Por qué no han exigido una mejora de la financiación de una forma clara y contundente para que ese dinero que hace falta viniera a la Comunidad Valenciana? (*Aplaudiments*)

Es que ustedes como miembros de la izquierda –en este caso, izquierda nacionalista– están empeñados en que la culpa es siempre de los demás. Oiga, hagan ustedes también análisis de cuáles son sus propios problemas y sus propios pecados e implementen y mejoren lo que les falta.

IVIA. ¿Es que ha mejorado algo la situación del IVIA? Dígallo usted con el corazón en la mano. ¿Están mejor dotados de medios? ¿Hay más funcionarios? ¿Hay más trabajadores? ¿Se producen soluciones a las enfermedades, a las plagas que aquejan y asolan la agricultura valenciana? No. Luego no sé... Mire, yo intento por todos los medios poner a disposición del gobierno valenciano de la solución de los problemas de los ciudadanos de la Comunidad Valenciana en nuestro grupo político y lo hemos demostrado como los ejemplos que le he puesto al inicio.

Pero es que ustedes tampoco tienen muy claro exactamente el camino que quieren seguir. Por lo tanto, voy a acabar simplemente, señora *consellera*, diciéndole que este grupo político está a disposición, como digo, de mejorar la calidad de vida de los valencianos, de los hombres y mujeres de la Comunidad Valenciana, pero lo que tienen ustedes es ponerse a trabajar.

Exigir esa financiación ya, más pronto que tarde, al gobierno central cuando tengamos gobierno central –porque esa es otra, siempre estamos echando la culpa a los demás– y desde este grupo político van a tener toda la ayuda y todo el apoyo para solucionar, como digo, los problemas que aquejan a esta comunidad.

Gracias, señor presidente. (*Aplaudiments*)

El señor president:

Moltes gràcies, senyoria.

En nom del Grup Parlamentari Popular, replicarà la contestació de la consellera la il·lustre diputada Elisa Díaz.

La senyora Díaz González:

Gracias, señor *president*.

Mire, las ayudas de *minimis*. Usted dice que no hay partida presupuestaria. Entonces, ¿cómo es posible que sin tener partida presupuestaria convoquen esas ayudas, que las convocaron en mayo? ¿Cómo es posible que hagan eso? Ah, porque engañan a la gente. Claro que sí, engañan y mienten a la gente, y les utilizan como siempre han hecho. Y lo siguen haciendo.

Mienten tanto que usted sale aquí y dice que es que el Partido Popular ha presentado una moción para derogar el memorándum. Pero, ¿cómo puede ser capaz de decir tal mentira?

El Partido Popular aprobó el memorándum. ¿Cómo va a presentar nada? Le invito que aquí me enseñe la moción que usted está diciendo, señora *consellera*. (*Aplaudiments*)

Le invito a que me la enseñe o que me diga el número de registro, porque eso es mentira.

Es verdad que puede que algunos miembros del Partido Popular de Castilla-La Mancha ya han ido a alguna manifestación, como ustedes también van a aquellas manifestaciones a defender a los independentistas y luego dicen: «No, si nosotros no somos independentistas». Bueno, ahí resulta que están defendiendo los intereses. (*Aplaudiments*)

Han pedido que los municipios ribereños... de la Mancomunidad de Ribereños que estén metidos dentro de la comisión. Igual que nosotros, si estamos diciendo que si están ellos, también estén los del Taibilla. Eso es lo que estamos diciendo, señora *consellera*.

Y, ¿cómo puede decir que no ha habido ningún miembro ya en esa comisión? Claro que sí. Sí, señoría... sí, señora *consellera*, el 10 de septiembre fue..., hubo una comisión y resulta que el alcalde de Sacedón estaba allí. Claro, hecha la ley, hecha la trampa. No cambian ningún reglamento. No cambian absolutamente nada, porque va de asesor, juez y parte, pero está allí, está de asesor. Y sí que desgraciadamente se ha notado que estaba. Claro que sí. Su intención es cerrar el Tajo-Segura. Y, ¿sabe lo que han hecho? De momento, han recortado cuatro hectómetros cúbicos.

¿Sabe usted que la Confederación Hidrográfica del Segura ya ha salido solicitando un nuevo trasvase para dar consumo, abastecimiento de agua para el consumo humano a todas esas personas de la Vega Baja que no tienen ese abastecimiento hoy por hoy, ahora mismo después de lo que ha pasado? (*Aplaudiments*)

Esos cuatro hectómetros cúbicos que han recortado porque esa persona estaba ahí en esa comisión, aunque usted quiera negarlo, les vendría de maravilla, señora *consellera*.

Y sigo. Ha hablado de vertederos, del sellado de vertederos. El plan es como..., si es..., vamos, si es parecido o igual o mínimamente similar al de la legislatura pasada, apaguemos..., vamos, vámonos. Porque anunciaron más de treinta vertederos que iban a sellar y no sé si han llegado a dos, señora *consellera*.

Vamos a ver, en la política de gestión de residuos nos va a tener de lado. Ahí tiene muchos frentes abiertos. Son muchos vertederos ilegales los que hay herencia del Botànic II –aquí

los hemos denunciado–: en Sollana, que hubo varios incendios y ustedes no hicieron nada; Utiel.

¿Sabe quién denunció el vertedero ilegal de Utiel? El grupo municipal de Utiel del Partido Popular, señora *consellera*, y aquí, una diputada, humilde diputada, que lo trajo para que ustedes hicieran algo.

Este verano estuve allí. No han hecho prácticamente nada. He presentado varias preguntas al respecto. Ya veremos.

De todas formas le digo, señora *consellera*, que desde el Grupo Parlamentario Popular, desde el Partido Popular seguimos pensando que la gestión de residuos, esa materia, esa competencia que es tan difícil de resolver no debería tener nunca color político. Nunca. Tampoco lo debía de tener antes cuando ustedes montaban plataformas y se ponían camisetas y lanzaban pancartas contra el Partido Popular, señora *consellera*.

Y no quiero acabar sin mencionar –porque además lo tenía ya, pero el tiempo si a ustedes les viene corto, imagínese a mí– VAERSA. Ustedes prometieron... –prometieron tantas cosas y mintieron tanto– que iban a acabar con las encomiendas de gestión. ¿Qué van a hacer con los trabajadores de VAERSA, señora *consellera*?

¿Y los agentes medioambientales? Les dijeron que sus condiciones iban a mejorar. Y lejos de eso, ahora están peor que cuando inició el Botànic su andadura, señora *consellera*. No lo digo yo, lo dicen ellos.

El sector cinegético. ¿Les van a atender? No lo ha nombrado. Es también importante. También hacen una gran labor para el mantenimiento de nuestro ecosistema. Aunque no le guste la caza, a mí tampoco me gusta, pero les tiene que atender. Es de su competencia, señora *consellera*. (*Soroll de papers*)

Y los parques naturales, es cierto que necesitan una revisión, una revisión de la normativa, aquí lo aprobamos en las Cortes Valencianas por unanimidad, pero ustedes esa revisión de la normativa de los parques naturales ¿la van a seguir utilizando para cambiar las reglas del juego a mitad de partida, señora *consellera*? Se lo pongo más claro porque veo que no sabe de qué hablo. (*Veus*) ¿Lo van a utilizar para que Intu Mediterrani no llegue a ser una realidad de nuestra Comunitat Valenciana, o para que la variante sur de Pedralba no sea también una realidad en nuestra Comunitat Valenciana, señora *consellera*?

Porque mire,...

El señor president:

Moltes gràcies, senyoria.

La senyora Díaz González:

...–y acabo ya, acabo ya–...

El señor president:

Ha d'acabar, senyoria.

La senyora Díaz González:

...sí, acabo ya, solo voy a leer una cosa.

Mire, queremos que el diálogo, la disolución, perdón, la discusión y el debate sean nuestra divisa. La democracia es más lenta porque requiere tiempo para escuchar a todos pero es mucho más segura.

Señorías, se puede ir más rápido con el ordeno y mando, con el rodillo de la mayoría, pero eso solo conduce al abuso y a cometer errores.

Señora *consellera*, esto lo dijo su antecesora, la señora Cebrián, hace cuatro años...

El señor president:

Moltes gràcies.

La senyora Díaz González:

...en su primera comparecencia. Y ¿sabe qué? Al final, se cansó muy pronto de ese diálogo, y a los dos días ya estaba con el rodillo, como usted aquí, ahora, ha admitido que va a seguir.

Gracias. (*Aplaudiments*)

El señor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Finalitzarà el debat, la rèplica a les rèpliques, l'honorable *consellera* que disposa de cinc minuts per a contestar a les rèpliques.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

Gracias.

Bien, al representante de Vox le voy agradecer el apoyo al instituto, al IVIA. Creo que usted piensa que es una buena herramienta de investigación, por tanto irrenunciable y necesaria que la dotemos de más medios. Porque, efectivamente, sí, tiene más medios, tiene más trabajadores, pero no está en una situación perfecta, ¡claro que no! La herencia fue dramática. Y voy a decir una cosa.

Yo, de verdad, con todos mis respetos, a los científicos, a los investigadores, eso de hacerles pasar por magos, ilusionistas, incluso estafadores..., hacen un trabajo riguroso, y hasta que llegan a la solución, incluso a veces no llegan a la solución. Pero, ¿qué nos creemos nosotros aquí diciendo: «y han encontrado soluciones a las plagas»? Pues, muchas veces. Y trabajan intensamente, o ¿es que se piensan que ellos van allí y no tienen intención de hacer un gran trabajo (*colpejant la trona*) a favor de la ciencia, a favor de la investigación, a favor de la agricultura valenciana? (*Aplaudiments*) ¡Hombre!

Yo, de verdad, entonces, le debo de agradecer muchísimo, porque además vamos a desarrollar una ley que va a ser participada y espero que salga una buena ley y que se arme una estructura del IVIA protegida, porque perder en ciencia, ¿eh?, no nos lo podemos permitir.

Ha mencionado usted el puerto de Valencia, y es que los controles en los puertos hay que, hay que... Yo, le voy a decir una cosa, no me habrá visto a mí relacionar directamente la DANA con la emergencia climática libremente y alegremente. Yo, de hecho, he mencionado un tuit de la Aemet que me parecía que había que grabarse en la memoria porque ilustraba en este año los extremos. ¡Que ese es el tema!, ¿eh? Un episodio puede suceder dramático –como usted ha recordado que ha pasado en la historia–, pero la frecuencia de esos fenómenos extremos, tanto de lluvias fuertes como de intensa sequera, eso es emergencia climática, y la DANA forma parte del conjunto de lo que está sucediendo y, por tanto, sí es emergencia climática también, forma parte de eso.

Por tanto, no banalicemos, y tengámoslo ya en cuenta, es que ya no sé si estamos en épocas de negacionismos o de querer mirar a otro lado, asumámoslo y actuemos. Y, de hecho, estoy de acuerdo, hay que hacer un plan –y lo he dicho– de aguas de la Vega Baja, porque no solo fue un problema del río, había que tener programadas canalizaciones de agua que el ministerio tendrá que acometer, y nosotros estamos dispuestos a hacer el trabajo técnico para definir cuáles son las cosas que hay que hacer; pero, con ese trabajo técnico, que adelantaremos para que no haya excusas y para que todos tengamos en cuenta cuáles son las soluciones, tendrá que haber la implicación ejecutiva del ministerio y tampoco nos valdrán ahí excusas.

Al representante de Ciudadanos y del Partido Popular, ¡oiga!, pero es que yo, de verdad... «Bueno, a lo mejor nuestro representante de Castilla-La Mancha haría alguna manifestación diciendo que se derogue el memorándum.» ¡Oiga!, pues no me habrán visto a mí en ninguna. Es que están discutiendo conmigo algo... ¿De verdad estamos discutiendo esto? ¡Oye!, ¿no lo tenemos claro? Pues entonces expliquémoslo hacia fuera, porque resulta que a lo largo de los tiempos Castilla-La Mancha ha tenido más poder que los valencianos o, si no, ¿por qué se cambia el memorándum? Porque el memorándum se ha cambiado de los cuatrocientos a los seiscientos. Bueno, pues ahora dice Pepe Ciscar que no pero lo viví en primera persona y no evitó absolutamente nada.

Con lo cual, ahora mismo, ahora mismo todos unidos, y no me van a ver a mí en guerras del agua, porque las guerras del agua, de verdad, los agricultores están muy cansaditos de las guerras del agua que no les han favorecido en nada, lo que quieren son garantía hídrica, infraestructuras hidráulicas. Porque, efectivamente, si los límites del memorándum no se cumplen y no hay para trasvasar en esa comisión de

explotación, entonces ¿no hay agua? Pues tendremos que armarnos con otro tipo de recursos.

Y, mire, le voy a explicar una cosa a la señora Díaz. ¡Oiga!, la desalación, usted lo pone, «desalación versus emergencia climática», a ver si entendemos, la desalación es un proceso industrial que se tiene que hacer eficiente. Y, por eso, el consejero de Murcia de medio ambiente y yo hemos pedido un plan de obtención de recursos para hacer eficientes energéticamente infraestructuras como la desaladora, o es que usted... Sabe que vino, hicimos una rueda de prensa, y lo trasladamos tanto yo antes y, luego, él al ministerio.

Porque hay procesos industriales... ¡Oiga!, la desalinización no es un proceso ecológico, ¡claro que no!, es un proceso industrial, igual que aplicar la eficiencia energética en la industria valenciana pues hay que hacerla. (*Veus*) Sería menos emisiones si no hubiera industria, pues ¡claro que no! ¿Es compatible? Sí. ¿Es compatible? Sí, es compatible.

Y, mire –acabo–, el tema de la cloración. Vamos a tener la oportunidad de hablar de este tema, pero lo más sorprendente de todo es que ustedes digan, «la contaminación del agua de las playas...» ¡Oiga!, no, mire, vamos a explicar de dónde viene el agua contaminada que acaba en el agua del mar y la contamina. ¿De dónde viene el agua contaminada que acaba en el mar y dan esos índices de contaminación?

Cuando pensemos en eso sabrán en qué nos vamos a dedicar a trabajar, cuando se den cuenta de dónde vienen las aguas contaminadas y quién es el responsable de contaminar... (*Veus*) ¡Nooo!, no se equivoque, la *conselleria* es responsable de garantizar que en el mar está el agua en condiciones. Y cuando saltan índices preocupantes para la salud pública cerramos las playas. Y cuando hay alternativa donde en la comisión técnica –por cierto, representantes de municipios del Partido Popular– se decidió la cloración, como también el Ayuntamiento de Castellón presidido por el Partido Popular contrató en su día a Fagsa para hacer la cloración (*veus*), cuando se hace una herramienta técnica y funciona debemos todos aplaudirnos. Pero, efectivamente, no debe de ser la medida recurrente todos los años, lo que hay que hacer es que todos los que tienen responsabilidad de estar vertiendo contaminación en las aguas que después van al mar tomen medidas.

Y ahí vamos a desarrollar un mapa para ayudar a municipios que tienen responsabilidad, a industrias que tienen responsabilidad, a la confederación que tiene responsabilidad, a hacer las cosas. Pero vamos a poner en su justa medida de dónde vienen las aguas porque, si no, no sabrán ustedes...

El senyor president:

Moltes gràcies.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

...en qué va a estar trabajando nuestra *conselleria*.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Senyories, finalitzem aixina el segon punt de l'ordre del dia.

Són les tres, ens tornarem a vore a les quatre i mitja, 16:30, amb la compareixença de l'honorable conseller de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat.

(Se suspén la sessió a les 15 hores)

(Es reprèn la sessió a les 16 hores i 37 minuts)

El senyor president:

Bona vesprada, senyories.

Continuem el nostre treball.

Es reprèn la sessió. *(Colpejant amb la maceta)*

Compareixença del conseller de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat, senyor Arcadi España García, per a informar sobre les línies polítiques generals a desenvolupar durant aquesta legislatura, sol·licitada a petició pròpia (RE número 1.797)

El senyor president:

Punt tercer de l'ordre del dia: Compareixença del conseller –que donem la benvinguda– de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat per a informar sobre les línies polítiques generals a desenvolupar durant aquesta legislatura.

Ja sap que el procediment són..., entre la seua exposició i la contestació que farà als grups parlamentaris, té 55 minuts, que són distribuïts, i una vegada..., en la rèplica té cinc minuts per a contestar individualment o col·lectivament.

Donem la benvinguda i donem la paraula a l'honorable conseller Arcadi España.

Té la paraula l'honorable conseller de política territorial.

El senyor conseller de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat:

Senyor president.

Senyores i senyors diputats.

Conselleres.

Comparec en estes Corts per a donar a conèixer les principals línies d'actuació de la Conselleria de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat.

Permítanme, antes de continuar con mi comparecencia, que mis primeras palabras sean para todas las personas afectadas por las consecuencias catastróficas de la DANA que hemos sufrido estos días. Desde aquí quiero reiterar mi pésame a las familias de las personas que han perdido la vida y mi apoyo a todas las que han sufrido terribles daños materiales en los últimos días y que los están descubriendo también a día de hoy.

Estamos viviendo días muy difíciles en los que muchas personas han trabajado día y noche por la seguridad de todos. Quiero expresar mi agradecimiento a la Agencia de Seguridad y Respuesta a las Emergencias, y a su director, José María Ángel, incuestionable y estimado por todos, a las fuerzas y cuerpos de seguridad del estado, a la UME, a los alcaldes y concejales de todos los municipios afectados, a Protección Civil y a Cruz Roja, a los centenares de voluntarios que se han volcado para mitigar los efectos de este terrible temporal. Y también a los autónomos, empresas y otros ayuntamientos que sin haber sufrido esta desgracia, colaboran con todos los servicios de emergencia y con la población de la Vega Baja y de otros municipios afectados. *(Aplaudiments)*

Nuestro deber ahora es trabajar para recuperar la normalidad cuanto antes, especialmente en la Vega Baja y en las otras zonas. Por desgracia, las vidas humanas no pueden recuperarse, pero con esfuerzo podemos reparar los daños materiales que han sufrido nuestras poblaciones y sus infraestructuras.

Por eso, desde la Generalitat estamos preparando un balance de todas las infraestructuras que han resultado dañadas, y una vez identificadas, actuaremos coordinadamente junto con la diputación, los ayuntamientos, el Gobierno de España y la Unión Europea, para avanzar rápidamente en su reparación.

Como ya saben, este viernes el pleno del Consell será en Orihuela y aprobará un primer decreto con estas ayudas. Estoy seguro de que superaremos esta catástrofe, como superamos *la pantanà de l'any 1982* o la riada del año 1987. *(Aplaudiments)*

Lo haremos porque pondremos todo nuestro esfuerzo y solidaridad al servicio de las personas afectadas y porque de la mano de todas las administraciones públicas y sobre todo también del conjunto de la sociedad valenciana y española impulsaremos un «plan Marshall» que permitirá recuperar la normalidad tanto social como económica en la Vega Baja y en otros municipios.

Abans de continuar la meua compareixença, vull deixar constància del meu agraïment al president Ximo Puig, per la seua confiança durant tants anys i ara també per nomenar-me conseller de la Generalitat Valenciana. *(Aplaudiments)* Gràcies, tant per la rellevància de la tasca que m'ha encomanat com per les experiències que he tingut i tinc la sort de viure.

També vull donar les gràcies molt afectuosament a la vicepresidenta, Mònica Oltra, pel seu afecte sempre i pel seu exemple per a mi i per a moltes persones que volem treballar pel bé dels valencians i valencianes.